

ITALIJANSKI VOJAKI SO ODŠLI SRBOM NA POMOČ. ANGLEŽI NISO ZABLOKIRALI GRŠKIH PRISTANIŠČ. VLADA KRALJA PETRA SE JE ŽE ZOPET PRESELILA.

AVSTRIJSKE ČETE SO VJELE V DVEH DNEH 12,000 SRBOV IN ZAPLENILE VELIKO VOJNEGA MATERIJALA — KRALJ PETER SE JE PRESELIL V PRIZREN. — ZAVEZNIŠKA POROČILA O NOVIH SRBSKIH ZMAGAH. — MNENJE ODLIČNIH NEMŠKIH VOJAŠKIH STROKOVNJAKOV. — NEMCI DOBIVAJO IZ TURČIJE ŽIVILA. — KABINETNA KRIZA NA GRŠKEM. — SEDANJI MINISTRSKI PREDSEDNIK BO NAJBREŽE ODPSTOPI.

ZAVEZNIŠKA POROČILA.

Srbska vlada se je zopet preselila.

London, Anglija, 23. novembra. Iz Aten poročajo, da se je srbska vlada preselila iz Mitrovice v Prizren. To mesto leži v zapadnem delu Srbije v neposredni bližini albanske meje.

Diplomatski zbor se je podal v Črnogoro.

Francozi so se umaknili.

Kavadar, Srbija, (francoski glavni stan), 23. novembra. — V dolini reke Rajee se je vnela izvanredno vroča bitka med Francozi in Bolgari. Po dolgotrajnem upiranju so se morali Francozi umakniti. — Bolgari so imeli velike izgube.

Pariz, Francija, 23. novembra. Poročilo, ki ga je izdalo vojno ministrstvo, se glasi:

Po bojih, ki so se vršili 20. in 21. novembra ob reki Černi, je zavladal skoraj na celi fronti mir. Pri Stramitju se ni ničesar posebnega pričeto.

Italija.

London, Anglija, 23. novembra. Iz zanesljivega vira se je doznalo, da so začeli Italijani izkrcavati svoje čete v Albaniji. Koliko mož bo poslala italijanska vlada v Srbijo, še ni znano.

Nove zmage.

London, Anglija, 23. novembra. Brzjavka, ki jo je dobila Reutersova agentura, se glasi: Iz uradnega vira se je doznalo, da so srbski vojaki zavzeli črto Veles-Prilep, da prodirajo proti Babuna prelazu in da ni več dalječ, ko bodo stopili na celi črti v ofenzivo.

Splošni položaj je ugoden.

Ob stari srbsko-turški meji.

Pariz, Francija, 23. novembra. Tukajšnje srbsko poslanstvo naznaja:

Ob stari turško-srbski meji se vrše že več dni silno vroči boji. Najhujši spopadi so bili na gori Žetovae in pri Veliki Plani. Sovražnika smo na več mestih premagali in mu odvzeli veliko topov.

Velika Plana leži 25 milj zapadno od Niša in 36 milj severozapadno od Leskovea.

Črnogorsko poročilo.

Pariz, Francija, 23. novembra. Črnogorsko vojno ministrstvo je izdalo danes sledečo izjavo: Pred par dnevi je začel napadati sovražnik našo armado pri Sandžaku, pa ni ničesar opravil. Mi smo se nekoliko umaknili in se utrdili na močnih postojankah. Na ostalih frontah se nadaljujejo artilerijski boji.

Amerikanci v Skoplju.

Pariz, Francija, 23. novembra. Iz Soluna poročajo: — Dr. Edward Stuart iz Bostona je naprosil ameriški in bolgarski konzulat, da naj izposlušata svobodo štirim ameriškim zdravnikom, ki so bili tedaj v Skoplju, ko so ga Bolgari zasedli. Dosedaj še ni dobil nobene odgovora, kaj se je zgodilo z njimi. Nekateri so mnenja, da so Bolgari zdravnike enostavno umorili.

Stališče Grške.

London, Anglija, 23. novembra. Zunanje ministrstvo naznaja, da zavezniški niso internirali nobene grške ladje in do dosedaj še nigr

proklamirana blokada grških pristanišč.

Splošno se sodi, da se je Grška uklonila zahtevam zaveznikov in da se jim bo v najkrajšem času pridružila. Angleški vojni minister, ki se je mudil dolgo časa v Atenah, je torej dobro izpolnil svojo nalogo.

Zopetna kabinetna kriza.

Pariz, Francija, 23. novembra. Iz Soluna poročajo: — Francoski minister Denis Cochin se je večeraj odpeljal na neki grški križarki v Atene.

Kralj Konstantin je baje obljubil vojnu ministru, da mu ni nikdar niti v glava padlo, da bi interniral one zavezniške oficerje, ki bi prišli na grška tla. — Grška bo ostala nevtralna. Jasn je, da je večja prijateljica zaveznikov kakor pa Nemcev, toda s tem se ne bo situacija čisto nič izpremenila. Grški kralj bo najbrže v najkrajšem času odredil demobilizacijo grške armade.

Kitchener.

Pariz, Francija, 23. novembra. Iz Aten poročajo, da je rekel angleški vojni minister lord Kitchener nekemu grškemu častnikar-kem poročevalcu med drugim tudi sledeče:

Anglija bo imela meseca marca na razpolago 4,000,000 mož, v istem času bodo pa tudi Rusi spravili skupaj najmanj 6,000,000 vojakov. Sedanja vojna se bo končala s popolnim porazom Nemčije in Avstrije. Angleži niso mislili, da bo vojna toliko časa trajala in zato se niso tako dobro pripravili.

Grška.

Atene, Grško, 23. novembra. — Bolgarski poslanik Pasarov je rekel, da Grška ne bo poslala svojega vojaštva, ne proti Nemcem in ne proti zaveznikom. Grški poveljnik v Solunu je večeraj zahteval, da morajo zavezniški izprazniti tabor v Lambetti. Nekaj časa so se ustavljali, ker jim pa ni drugega kazalo, so izpolnili povelje. Sedaj so napravili tabor v bližini Zeitloka.

AVSTRIJSKO - NEMŠKO - BOLGARSKA POROČILA.

Vojni plen.

Berlin, Nemčija, 23. novembra. Vrhovno poveljstvo nemške armade je izdalo poročilo, da so vjeli Bolgari južno od Pristine 8000 Srbov, zaplenili 4 topov in 22 strojnih pušk.

Avstrijsko poročilo.

Dunaj, Avstrija, 23. novembra. Iz avstrijskega glavnega stana poročajo:

Armada generala Gallwitzja je potisnila Srbe severno od Pristine za 12 milj nazaj. V nedeljo in ponedeljek so vjeli Avstriji 12,000 srbskih vojakov.

Zavzetje doline Ibar.

Berlin, Nemčija, 23. novembra. Avstrijske čete prodirajo proti Mitrovici. Upati je, da bodo to mesto kmalo zavzeli. Cela dolina reke Ibar je v avstrijskih rokah. Zadnje dni so svojili veliko postojanko, ki so izvanredno velike strategične važnosti.

Izpoved očividca.

Berlin, Nemčija, 23. novembra. Naše čete so vjele nekega srbskega častnika, ki je bil stacioniran

v Prizrenu. Izpovedal je, da je srbska armada koncentrirana na Kosovem polju, da nima ne hrane, ne obleke, in ne municije. Sprva so vojaki mislili, da bodo lahko pobegnili skozi Albanijo do jadranske obali in se odtam odpeljali v Italijo. Sedaj so pa izprevideli, da je to naravnost nemogoče, ker nimajo dovolj hrane za tako dolgo pot. Armadi ne preostaja drugega kakor udati se ali pa poginiti lakote.

Italija.

Dunaj, Avstrija, 23. novembra. Italija se bo definitivno udeležila vojne na Balkanu. Del čet se baje že nahaja v Albaniji, ostale jim bodo pa sledile. Italijanske bojne ladje obstreljujejo bolgarsko pristanišče Dedeagač.

Nemčija in Grška.

Berlin, Nemčija, 23. novembra. Neki uradnik zunanega ministrstva je rekel danes:

Dosedaj se še ne more reči, kakšno stališče bo zavzela grška vlada. Nikdo ne more dovolj obsoditi zaveznikov, ker se poslužujejo tako brutalnih metod, samo da bi dobili Grško na svojo stran. Zavezniki so se sedaj pokazali v pravi luči. Prej so vedno govorili, da so zaščitniki malih narodov, pri tem so pa male narode neprestano izkoriščali in jih pošiljali prve v boj.

Izjava majorja Moratha.

Berlin, Nemčija, 23. novembra. Major Morath, vojaški strokovnjak "Berliner Tageblatt", je rekel pri neki priliki:

Grška vlada bo poskušala, da se bo na ta ali oni način rešila iz zagate, v katero so jo spravili zavezniški.

Nemčija mora zmagati.

Berlin, Nemčija, 23. novembra. Maksimilian Harden, eden najbolj znanih nemških žurnalstov, je izjavil večeraj:

Grška se bo pridružila onemu, ki bo imel na Balkanu najbolj močno armado. Če se posreči angleškemu vojnu ministru v kratkem času izkrcati dovolj čet, je gotovo, da bo imel kmalo Grke na svoji strani. Kakorhitro premagajo Nemci in Bolgari Srbe, bo Grška nevtralna ali se bo pa nam pridružila.

Živila za Nemčijo.

Amsterdam, Nizozemsko, 23. novembra. — "Vossische Zeitung" naznaja, da je dospela večeraj iz Balkana v Nemčijo prva pošiljava živil. Nemci bodo odsedaj zauprej dobivali iz Carigrada živila.

Municija za Turško.

Bukarešt, Rumunska, 23. nov. Silne množine vojnega materijala so dospele večeraj iz Nemčije v Turčijo. Pošiljave so šle preko Bolgarske. V razna bolgarska mesta so poslali dosedaj Nemci preko 1400 vagonov municije, pušk in drugega vojnega materijala. Za

Nemški državni zbor mora dati pojasnila.

Nemški socialistični list "Vorwaerts" zahteva, da se javno razpravlja o ciljih vojne.

Z zapadnih bojišč.

Ker je nastopila gosta megla, so penehali tudi artilerijski boji na zapadni fronti.

Berlin, Nemčija, 23. novembra. V današnjem oficijelnem poročilu se poroča le o številnih artilerijskih bojih na različnih točkah zapadne fronte.

Pariz, Francija, 23. novembra. V francoskem popoldanskem poročilu se glasi, da so se nahajali francoski letalci večkrat v boju s sovražnikom. V Belgiji sta morala pristati dva nemška letalca in v Champagne so bili trije nemški letalci prisiljeni spustiti se v okolje njih lastnih črt. Neki drugi nemški aeroplan je prišel digoreti ter so ga zaplenili nato Francozi.

V večernem poročilu se glasi, da se je radi megle zmanjšalo delovanje artilerije in da je potekel dan primeroma mirno.

Nemci so skušali razdejeti francoske zakope pri Roelinecourt ter obstreljevati pozicije med reko Aisne in Argoni. Francoska artilerija pa je ustavila delovanje.

Odsklonitev Kitajske.

Kitajska se neče prikloniti zavezniškim silam, da bo ostala nevtralna.

Pekin, Kitajska, 23. novembra. Po povratku japonskega poslanika za Kitajsko iz Tokio se je poznalo, da ni za sedaj nikake vrjetnosti, da bi se Kitajska pridružila zavezniškim silam ali da bi Kitajska pred končano svetovno vojno izpremenila svojo vladno obliko.

Na tozadevno vprašanje v kitajskem ministru za zunanje zadeve je dobil japonski poslanik pojasnilo, da ne goji Kitajska želje prikloniti se zavezniškim silam, da se tudi ni še nikdar razpravljalo o tozadevnih možnostih.

Domneva se, da je izšel celi naršt za to od angleške vlade. Glasi se, da noče predsednik Juan-Si-Kaj opustiti nevtralnost kitajske republike ter s tem zapraviti dobre odnose med Nemčijo in Kitajsko. Kitajski listi objavljajo, da se je ustanovitev monarhije preložilo za nedoločen čas.

Velike izgube na častnikih.

London, Anglija, 23. novembra. Skupno število od pričetka vojne padlih, ranjenih in pogrešanih angleških častnikov znaša 19,668 oseb. Med temi jih je 6033 mrtvih, 11,952 ranjenih in 1683 pogrešanih.

Sto oseb utonilo.

Rim, Italija, 23. novembra. — Na Siciliji se je podrl most, ki vodi pri Licati preko Salse. — Sto oseb je utonilo.

obrambo Galipolisa so namenjeni težki 42-centimetrski topovi.

Položaj na Galipolisu.

Carigrad, Turčija, 23. novembra. — Položaj na Galipolisu je neizpremenjen. Boji, ki so se vršili pred dvema dnevnoma, so nekoliko pojenjali. Zavezniški neprestano odvažajo svoje čete v Solun.

Stališče Rumunske.

Amsterdam, Nizozemsko, 23. novembra. — "Daily Telegraph" poroča, da se nemški vladni krogi zelo boje, da bi se Rumunska ne pridružila zavezniškim. — Rumunska baje namerava dovoliti Rusom, da bodo neovirano prevzeli čete skozi njeno ozemlje. V Odesi je koncentriranih 350,000 moške armade, ki so pripravljene na odhod.

Nemški državni zbor mora dati pojasnila.

Nemški socialistični list "Vorwaerts" zahteva, da se javno razpravlja o ciljih vojne.

POTREBA JASNOSTI.

Potom javne diskusije bi se razdejal vse iluzije ter odpravilo vse "blufanje".

Berlin, Nemčija, 23. novembra. Centralni organ nemške socialne demokracije, "Vorwaerts" zahteva od nemškega državnega zbora, ki se sestane dne 13. decembra, javno razpravljanje o vojnih ciljih ter o mirovnih pogojih, katere bi stavila Nemčija.

V nekem uvodnem članku povdarja "Vorwaerts", da je javno razpravljanje o ciljih vojne potrebno kot prvi korak v smeri prti skorajšnjemu miru ter izjavlja, da je državni zbor v teh časih edino mesto, kjer naj se odpre diskusija, če bi vlada sama ne hotela tega storiti.

Lovec ustrelil lastnega sina.

St. Johnsbury, Vt., 23. novembra. — Osman Cass je šel s svojim sinom na lov. Sin je gonil, oče je pa čakal na jelena. Ko je hotel ustreliti jelena, je izgrešil in pogljal sinu kroglo v prsi. — Mladenič je bil na mestu mrtve.

Zamorec ustrelil svojo ženo.

V Bronxu je živel že več let zamorec Adam Bradford s svojo ženo. Pred par tedni se ga je žena naveličala in ga zapustila. Zamorec jo je toliko časa iskal, da jo je našel in jo najprej lepo prosil, da naj se vrne k njemu. Ker ni hotela o tem ničesar slišati, jo je ustrelil. Zamorec so aretirali.

Bogata beračica.

Včeraj so v Brooklynu aretirali zaradi beračenja bogato šestdesetlet staro Katarino Hinze. Ko so jo aretirali, je imela pri sebi \$43. — Njen sin je zdravnik in je precej premožen.

Purani.

V mesta ob vzhodni obali je dospelo zadnje dni iz države Texas preko 50,000 puranov.

VSEM SLOVENSKEM SLAMNI-KARJEM!

Veliko zborovanje se bo vršilo v nedeljo, dne 28. novembra v Astoria Hall 62. East 4. cesti. — Zborovanje se prične natančno ob 2. uri popoldne. Pridite v pravem času.

Beda med delavci v tej obrti je nepopisna! Tekmovanje med delavci prisihi slednje, da delajo za vsako ceno, katero jim ponudi gospodar in posledica tega je, da delajo za stradalne plače ter postajajo razmere od dneva do dneva slabše. Kaj je treba storiti, da se izboljša strašne razmere, ki vladajo v tej stroki? Delavci in delavke pri ženskih in otroških slammikih! Nadaljni razvoj dela v tej obrti leži v vaših rokah!

Pridite na zborovanje, na katerem se vam bo poljudno pojasnilo, kaj je mogoče storiti.... Mi prosimo vse ženske in možke, naj ne ostanejo mlačni še v bodoče napram njih lastnim interesom.... Mi nimamo ničesar izgubiti, — le naše lastno trpljenje.... Pridite vsi pravočasno na zborovanje!

Dobri govorniki bodo govorili na zborovanju.

Slovenski odsek slammikarjev.

Oni, ki žele organizirati svoje delavnice, naj se najprvo povezujejo z organizatorji. Oni, ki še ne spadajo v unijo, ter hočejo delati v delavnicah, da poroča, da se nemški vladni krogi zelo boje, da bi se Rumunska ne pridružila zavezniškim. — Rumunska baje namerava dovoliti Rusom, da bodo neovirano prevzeli čete skozi njeno ozemlje. V Odesi je koncentriranih 350,000 moške armade, ki so pripravljene na odhod.

Z iztočnih bojišč.

Z iztočne fronte se poroča, da so pričeli Nemci utrjevati mesto Kovel.

Berlin, Nemčija, 23. novembra. V današnjem oficijelnem poročilu, katero je izdalo vrhovno armadno vodstvo, se glasi, da ni poročati glede operacij v Rusiji ničesar novega.

Rusko poročilo.

Petrograd, Rusija, 23. novembra. — Begunci iz Volhinije, v bližini gališke meje, poročajo, da utrjujejo Nemci v tamošnji okolici mesto Kovel ter da se pripravljajo na naskok od strani Rusov.

V oficijelnem ruskem poročilu se glasi, da so ujeli Rusi zapadno od Kozlični 177 Nemcev ter zaplenili eno strojno puško in 190 navadnih pušk.

Potrditev smrtne obsodbe.

Albany, N. Y., 23. novembra. — Apelacijsko sodišče je potrdilo danes smrtno obsodbo proti duhovniku Hans Schmidtu, ki je umoril svojo ljubico, Ano Amueller. Sodnik Cadorze je izdelal odločitev, katero so potrdili tudi ostali sodniki apelacijskega zbora.

Schmidt, ki je bil uslužben pri cerkvi sv. Jožefa na zapadni 125. cesti, je bil aretiran dne 15. septembra 1913. Napram policiji se je spoznal krivim, da je umoril Ano Amueller-jevo ter da je po izvršenem umoru razkosal njeno telo. Dele njenega trupla se je našlo dva tedna prej v Hudson reki. Pri prvem procesu, katerega se je naperilo proti njemu, se ni mogla porota zediniti. Drugi proces pa se je končal dne 4. februarja 1914 z obsodbo obtoženega. Pozneje je prekleal Schmidt svoje priznanje in celo zadevo se je izročilo apelacijskemu sodišču z izjavo, da se priznanje Schmidta ne strinja z dejstvom, da je bila smrt Ano Amueller-jeve posledica nepostavne operacije.

V odločbi sodišča se glasi, da ne more noben sodnik dovoliti na podlagi takih dokazov nov proces. Nadalje se izjavlja, da se ni Schmidta obsodilo na podlagi njegovega priznanja.

Zaplenjenje ameriških parnikov.

Washington, D. C., 23. novembra. — Državnemu departmantu je uradno sporočil ameriški konzul v Halifaxu, da se je angleška vlada odločila prevesti ameriški parnik "Hocking" pred angleško prizno sodišče v Halifaxu.

Parnik "Hocking", ki se je nahajal prej v danskem registru, je bil zaplenjen od neke angleške križarke, dočim se je nahajal na visokem morju. Državni department ni še dobil o upravičljivosti zaplenjenja nikakega poročila, vendar pa se izjavlja, da služi ta parnik deloma nemškim interesom ali da jim je nekoč služil.

Iz Buenos Aires je prišlo danes uradnikom American Transatlantic Co. poročilo, da je dobil tamošnji ameriški konzul vest, da je bil zaplenjen parnik "Kankakee", ki je last iste družbe ter vpisan v ameriški register.

Isto se tudi trdi o parniku "Genesee", ki je bil zaplenjen od Angležev na poti iz Norfolk, Va., v Montevideo. Prevedlo se ga je v St. Lucia, angleška zapadna Indija.

Tekom nekega pogovora, katerega je imel italijanski poslanik v Washingtonu z državnim tajnikom Lansingom, je izjavil italijanski poslanik, da nima ničesar dostaviti k svojim prejšnim izjavam glede potopa italijanskega potniškega parnika "Ancone".

Kampanja proti nemški Iztočni Afriki.

Capetown, Južna Afrika, 23. novembra. — Tekom neke rekrutacijske kampanje je imel general Smuts, poveljnik ekspedicije proti nemški Iztočni Afriki, nagovor, v katerem je povdarjal potrebo, da se stavi v polje dosti čet ter dovrši delo preganjanja nemške zastave iz Afrike.

Z italijanske fronte.

Italijani poročajo, da so dospeli do vrhunca višin pri Podgori. — Col di Lana.

Rim, Italija, 23. novembra. — Oficijelno se poroča, da so nadaljevali Italijani s svojimi naskoki na višine pri Podgori, zapadno od Gorice, in da so zasedli vrhunec, katerega drže kljub koncentriranemu avstrijskemu ognju.

Na Krasu se je odbilo slabotne avstrijske nočne naskoke, naskar so vprizorili Italijani sami naskok, tekom kojega so zavzeli močno utrjene postojanke v bližini cerkve sv. Martina.

Avstrijci na Col di Lana.

Berlin, Nemčija, 23. novembra. Prekmorska agentura se sklicuje danes na izpričevalo švedskega polkovnika Aekermanna, ki trdi, da drže Avstrijci zaseden grič Col di Lana, za katerega so se vršili že tako vroči boji. Polkovnik Aekermann je sporočil dne 21. novembra, da se je prepričal, da je postojanka zasedena od Avstrijcev in da so jo isti dan obstreljevali Italijani.

Revolucija v Perziji.

Buši, Perzija, 22. novembra. — V Sirasu so aretirali angleškega konzula in skoraj vse njegove učenike. Prepeljali so jih v Borasjan, kjer so jih zaprli. Zakaj se je to zgodilo, se dosedaj še ni moglo doznati. Po večjih perzijskih mestih se vrše veliki nemiri. Bati se je, da bi ne izbruhnila revolucija.

Washington, 23. novembra. — Ameriški poslanik Caldwell je sporočil, da so se razmere v Perziji zadnji čas zelo poslabšale. Bati se je najhujšega. Po ulicah partrulirajo vojaki, katerih je pa veliko premalo, da bi pomirili demonstrante.

Oproščena nemška Amerikanca.

London, Anglija, 23. novembra. Nemška Amerikanca Mielke in Krauss iz Chicaga, katere se je pred kratkim vzelo iz Kirkwall s parnika "Christianfjord", sta bila danes izpuščena na prosto na tozadevno prošnjo ameriškega poslanika.

Pozor, pošiljatelj denarja!

Denarne pošiljave v Avstrijo bodemo sprejemali kljub vojni s Italijo, pošta gre nemotljivo preko HOLANDIJE IN SKANDINAVIJE.

Zadnja poročila nam naznajo, da se denarne pošiljave ne izplačujejo v južni TIROLSKI, na GORISKEM, DALMACIJI in deloma v PRIMORJU. — Za del ISTRE, KRANJSKO vso in enako spodnji STAJER in druge notranje kraje pa posluje pošta kakor v mirnih časih, seveda trajajo pošiljanje in izplačevanje kaka dva tedna dalj, nego v mirovnih razmerah.

Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom ali znanecm, ki ga od tam pošljejo vojaku, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order", ter priložite natančni Vaš naslov in ime osebe, kateri se ima izplačati.

Cene:

K.	\$	K.	\$
5...	.80	130...	18.60
10...	1.60	135...	20.15
15...	2.40	140...	21.70
20...	3.20	145...	23.25
25...	3.90	150...	24.80
30...	4.75	155...	26.35
35...	5.50	160...	27.90
40...	6.30	165...	29.45
45...	7.05	170...	31.00
50...	7.75	175...	32.55
55...	8.40	180...	34.10
60...	9.15	185...	35.65
65...	9.85	190...	37.20
70...	10.55	195...	38.75
75...	11.20	200...	40.30

GLAS NARODA (Slovenski Dnevnik) Published by the American Publishing Co. (a corporation) LOUIS BENEDEK, Treasurer. Office of Business of the corporation and address of above officers: 38 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

GLAS NARODA (Slovenski Dnevnik) Published by the American Publishing Co. (a corporation) LOUIS BENEDEK, Treasurer. Office of Business of the corporation and address of above officers: 38 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Dober izhod.

Med probleme, ki zanimajo ameriško javnost več kot je potrebno, spada tudi problem prohibicije, ki si je osvojil že deset držav ter je v drugih državah na najboljšem potu, da si jih tudi osvoji. Na jugu te Unije je najti le še posamezne "mokre oaze" in Zapad bo kmalu skoro popolnoma suha, če se ne bo ustavilo zmagoslavja pohoda temperenčnikov.

Če bo mogoče storiti to z običajnimi frazami o "osebni svobodi", je več kot dvomljivo, če se upošteva dosedanja brezuspšnost te proti prohibicionistične propagande. Kot obtežujoče okoliščine je treba še upoštevati, da so si upltni moze, kot sta Bryan in Underwood, z dušo in telesom zapisala prohibiciji ter da skušata z vsemi silami nastopiti proti "mokračem" ter v prid temu naravnost blaznemu gibanju.

Vsprišo takih razmer je pomemben sklep, katerega se je storilo na državni konvenciji socijalistične stranke v Texasu. Država Texas je že deloma "suha" ter spada k onim državam, v katerih računajo prohibicionisti v kratkem s popolno zmago. Pri vseh volitvah v tej državi je bil v zadnjih letih krič te ali one stranke: Za prohibicijo ali proti njej! Socijalistična stranka je zahtevala agrarnih izprememb ter povdarjala potrebo slednjih, ne da bi bila pri tem v količkaj veliki meri uspešna.

Stava. Ruski spisal Anton P. Čehov. Bila je temna jesenska noč. Stari bankir je hodil v svojem kabinetu gor in dol in spominjal se je, kako je pred leti priredil večer. Na tistem večeru je bilo zbranih mnogo razumnih ljudi in pleli so se zanimivi pogovori. Govorili so tudi o smrtni kazni. Gostje, ki je bilo v njih sredi ne malo učenjakov in časnikarjev, so se izrazili o smrtni kazni večinoma zanikajoče. Ta način kaznovanja se jim je zdel zastarel in neodgovarjajoč krščanskim državam in neuraven. Po mnenju nekaterih izmed njih bi bilo splošno treba smrtno kazen zamenjati z dosmrtno ječo.

Prvo leto zopora je pravnik — kakor se je dalo povzeti iz njegove notie — silno trpel vsled o-samljenosti in dolgega časa. Iz njegove hišice so prihajali neprestano noč in dan zvoki klavirja. Odpovedal se je vinnu in tobaku. Vino — je pisal — vzbuja želje, a želje so prvi sovražnik jetnika in nič ni žalostnejšega, kakor piti dobro vino in nikogar ne videti. Tobak pa mu kuži v sobi zrak. Prvo leto je dobival pravnik knjige največ lahke vsebine, romane s komplieirano ljubavno intrigo, povesti kaznjencev in fantastične vsebine, komedije itd.

Drugo leto je v hišici umolknila godba in pravnik je v svojih zapiskih zahteval edino le klasikov. Peto leto se je zopet zaslislala godba in jetnik je prosil vina. Oni, ki so ga opazovali skozi okno, so pravili, da je to leto samo jedel in pil ter ležal na postelji, pogosto zdehal in se srdito pogovarjal sam s seboj. Knjig ni prebral. Včasih ponoči je sedel, da bi pisal; pisal je dolgo in kar je napisal, je raztrgal zjutraj na drobne kosce. Pogosto so čuli, kako je jokal.

V drugi polovici šestega leta se je jetnik temeljito poprijel pričunjenja tujih jezikov, modroslovja in zgodovine. Poprijel se je teh nauk s tako poželjivostjo, da mu je bankir komaj sproti naročeval zahtevane knjige. V tem času je dobil bankir od svojega jetnika naslednje pismo: "Dragi moj jetničar! Te vrstice vam pišem v šestih jezikih. Pokažite jih vsčakom, naj jih prebero. Ako ne najdejo niti najmanjše napake, vas prosim, da ukažete na vrhu dvakrat ustreliti s puško. To streljanje mi dokáže, da moji naporniso bili zastoj. Geniji vseh časov in dežela govore v raznih jezikih, a v vseh gori eden in isti plamen. O, da bi vi vedeli, kakšno nadzemeljsko srečo občuti sedaj moja duša, ker jih znam umevati!"

mokratje, kojih edino bojno orožje je bilo dosedaj boj proti alkoholu, si bodo morali izmisliti za prihodnje volitve nekaj drugega.

Dopis.

New York, N. Y. — Izza jesenskega koncerta našega pevskega društva "Slavee" je minilo že par tednov, ne da bi se "Slavee" oglasil in rekel v prozi "svojo". G. J. je bil napram "Slavenu" toliko honeten, da je napisal v naš "Glas Naroda" dokaj laskavo kritiko, za katero se mu — naj oprost, da šele danes — iskreno zahvaljujemo. Dovolil naj nam pa, da mu še radi ljube javnosti, seveda brez zlih tendencioznih opazk, odgovorjamo, da bomo slišali zvonjenje iz vseh štirih lin. Torej k stvari! V naših programih je stalo precej vidno, da je začetek koncerta točno ob štirih popoldne in o kaki pomoti ne more biti torej niti govora. Da pa naša nasledbina s tako indiferentnim vedenjem plačuje ogromno žrtvovanje vsakega posameznega pevca, da ostantovito izraža svoje simpatije do pevskega društva s prepoznim prihodom, ali pa z ignoriranjem koncerta sploh, ni naša krivda. Začeli smo, ko ni več bilo praznih sten. Ko smo 17. oktobra pri zadnji seji do opoldne peli, smo vstali z zavestjo v sreč. Storili smo svojo slovensko dolžnost, ti pa, narod slovenski, vstanete popoldne in dokáže, da t. b. je v prsih pravo slovensko srce, ki ljubi nad vse našo pesem. Kliči, vabila, prošnje so potovale iz hiše v hišo, zatekli smo se v slovensko župnijo, prosili, da priporočajo poset našega koncerta, prosili na vse strani, pa nikogar ni bilo. Pa k vragu z jerenijadami! Fraza in utopija! In slovensko pesem smo poslušali sede! Gospoda, čemu niste vstali? O strahu pred uniformami se nam niti ne sanja, in ako so prišli gospodje pomorski častniki v uniformah, so s tem pokazali samo spoštovanje do "Slavee". Da, in čudite se, da se "Slavee" malo bolj ne razgleda po naselbini in da si ne izbere solistke, ki ima plemenit glas in je rodom Slovenka! Da, da, zadeli ste ob pravico trdnjav. Ne da bi hoteli morda sami sebi "kaditi", a nepobiten fakt je, da ga ni v newyorški slovenski naselbini, ki bi se toliko "naltal" in "naprosil", kakor sta se naš predsednik in naš tajnik. Vse se jima je obljubilo, ko je pa prišel dan, se ju je pustilo na cedilu. Take so naše solistke, naše Slovenke! Nikar se ne čudite, ker se zatekamo k tujkam. Pripominim tudi, da tujke na Putnam Ave. in v bližini že čelbajajo kolkortolico slovenski. Toliko, gospod J., v prijazen odgovor. — Dne 25. novembra ob 4. uri popoldne priredi "Slavee" v Mrakovih dvorani zabaven večer s tombolo. Kot glavni dobitek se bo že pri vhodu v dvorano šopiril živ in dobro rejen puran, katerega je daroval naš mecen gospod Mrak. Tudi za ambe, terme in kvaterne bodo lepi dobitki. Vstopnina je samo 15¢, posamezne tablice se bodo pa prodajale po 10¢. Pridite polnoštevilno! — S pevskim pozdravom: Ivan Adamič, tajnik in pevovodja.

"To in ono je neuravno", je opomnil nekdo izmed gostov, ker ima oboje isti namen — odzvetje življenja. Država ni Bog. Ona nima pravice vzeti tega, če sar ne more vrniti, če tudi hoče."

Med gosti je bil pravnik, mlad človek pri petindvajsetih letih. Ko so ga vprašali za mnenje, je odgovoril: "Smrtna kazen kakor tudi dosmrtna ječa sta neuravni, a če bi bilo treba izbirati med smrtno kaznijo in dosmrtno ječo, bi jaz gotovo izbral poslednje. Bolje je, da živiš kakorsizebodi, kakor pa da ne."

Nastal je živahen prepir. Bankir, tedaj še bolj mlad in vroč človek, je nenadoma prišel ves iz sebe; udaril je s pestjo po mizi in zaklical, obrnjem k mlademu pravniku: "Neresnica! Dva milijona stavim, da ni v še pet let ne preživite v ječi!"

"Ako mislite resno", mu je odvrnil pravnik, "stavim, da ne presedim ne pet let, ampak petnajst let."

"Petnajst? Dobro!" je zaklical bankir. "Gospoda, jaz stavim dva milijona!"

"Soglašam. Vi stavite milijone, a jaz svojo svobodo", je rekel pravnik.

In da se je morala uresničiti ta divja, brezsmiselna stava! Bankir, ki svojim milijonom ni vedel števila, razposajen in lahkomisel, je bil od stave ves v ognju. Po večerji se je šalil nad pravnikom in rekel: "Premislite se, mladi človek, dokler še ni prepoznal Zame sta lva milijona smeti, a vi riskirate izgubiti tri, štiri najboljša leta vašega življenja. Tri, štiri, pravim, ker več ne presedite. Tudi ne pozabite, nesrečnej, da je prostovoljen zapor hujši od prisilnega. Misel, da imate pravico vsako minuto uiti na svobodo, vam zastrupi v ječi celo vaše bistvo. Žal mi je za vas."

In sedaj se je bankir, stopaje gor in dol, spominjal vsega tega in se je vpraševal: "Zakaj ta stava? Kakšen dobiček, če izgubi pravnik petnajst let življenja, a jaz vržem proč dva milijona? Ali je s tem mogoče dokazati ljudem, da je smrtna kazen boljša, kakor dosmrtna ječa? Ne in ne! Bedastocia in nesmišelj! Od moje strani je bila to šala, stega človeka, a od pravnikove strani — nizka pohlepnost po denarju."

Spomnil se je tudi, kaj se je zgodilo po opisanem večeru. Sklepano je bilo, da odsedi pravnik svoj zapor pod najstrožjim nadzorstvom v hiši, ki je stala na bankirjevem vrstu. Dogovorilo so se, da skozi petnajst let ne sme prestopiti hišnega praga, videti živih ljudi, slišati človeškega glasu ter sprejemati pismen in časnikov. Dovoljeno mu je bilo imeti muzikalni instrument, čitati knjige, pisati pisma, piti vino in kaditi tobak. Zunanega sveta ni mogel gledati drugače, kakor molče skozi majhno okence, ki je bilo nalašč za to narejeno. Vse, kar je potreboval, knjige, note, vino in vse drugo, je dobival po zapisniku, kolikor je hotel, a samo skozi okno. Dogovor je obsegal vse podrobnosti, ki so delale zapor strogo samotno in pravnik je bil zavezan presedeti ravno petnajst let od 12. dopoldne 14. novembra 1870 do 12. dopoldne 14. novembra 1885. Najmanjši polizkus pravnika prerušiti dogovor, če tudi dve minuti pred določenim rokom, je opravečal bankirja od dolžnosti, da mu plača dva milijona.

Prvo leto zopora je pravnik — kakor se je dalo povzeti iz njegove notie — silno trpel vsled o-samljenosti in dolgega časa. Iz njegove hišice so prihajali neprestano noč in dan zvoki klavirja. Odpovedal se je vinnu in tobaku. Vino — je pisal — vzbuja želje, a želje so prvi sovražnik jetnika in nič ni žalostnejšega, kakor piti dobro vino in nikogar ne videti. Tobak pa mu kuži v sobi zrak. Prvo leto je dobival pravnik knjige največ lahke vsebine, romane s komplieirano ljubavno intrigo, povesti kaznjencev in fantastične vsebine, komedije itd.

Drugo leto je v hišici umolknila godba in pravnik je v svojih zapiskih zahteval edino le klasikov. Peto leto se je zopet zaslislala godba in jetnik je prosil vina. Oni, ki so ga opazovali skozi okno, so pravili, da je to leto samo jedel in pil ter ležal na postelji, pogosto zdehal in se srdito pogovarjal sam s seboj. Knjig ni prebral. Včasih ponoči je sedel, da bi pisal; pisal je dolgo in kar je napisal, je raztrgal zjutraj na drobne kosce. Pogosto so čuli, kako je jokal.

V drugi polovici šestega leta se je jetnik temeljito poprijel pričunjenja tujih jezikov, modroslovja in zgodovine. Poprijel se je teh nauk s tako poželjivostjo, da mu je bankir komaj sproti naročeval zahtevane knjige. V tem času je dobil bankir od svojega jetnika naslednje pismo: "Dragi moj jetničar! Te vrstice vam pišem v šestih jezikih. Pokažite jih vsčakom, naj jih prebero. Ako ne najdejo niti najmanjše napake, vas prosim, da ukažete na vrhu dvakrat ustreliti s puško. To streljanje mi dokáže, da moji naporniso bili zastoj. Geniji vseh časov in dežela govore v raznih jezikih, a v vseh gori eden in isti plamen. O, da bi vi vedeli, kakšno nadzemeljsko srečo občuti sedaj moja duša, ker jih znam umevati!"

Želja jetnika je bila izpolnjena. Bankir je ukazal dvakrat ustreliti. Potem je po desetem letu sedel pravnik nepremično za mizo in prebral samo evangelij. Bankirju se je čudno zdelo, da je človek, ki je v štirih letih prebral šeststo modroslovnih knjig, porabil celo leto za prebiranje samo ene, lahko umljive in ne debele knjige. Za evangelijem je sledila zgodovina različnih ver in bogoslovje. Zadnji dve leti zopora je jetnik čital nenavadno mnogo, ne da bi kaj izbral. Zdaj je študiral estetiko, zdaj je zahteval Byrona in Shakespeara. Pošiljal je take zapiske, kjer je prosil, naj mu ob enem pošljejo kemijo, medicinsko, roman in kakorsizebodi bogoslovno razpravo. Njegovo branje je bilo podobno, kakor da plava v morju sredi kočkov parnika in hoteti rešiti svoje življenje, se lakomno prijemlje zdaj za eno zdaj za drugo desko.

(Konec prihodnjč.) Štirideset zavzetih trdnjav. Berlin, Nemčija, 22. novembra. Glasom nekega poročila, ki je bilo izdano danes in katerega je sporočila prekmorska agentura, sta zavzeli Nemčija in Avstrija 40 trdnjav, med katerimi jih je nekaj kot Antwerpen in Brest-Litovsk, katere se je smatralo za nezavzete. Med trdnjavami, katere se je zavzelo, jih je bilo pet belgijskih, tvaifajst francoskih petnajst ruskih in osem srbskih. Belgijci iščejo posojilo. Haag, Nizozemsko, 22. novembra. — Belgijska ministra za finance in justico bosta odpotovala v kratkem v New York, da se pogajata glede posopila, katero namerava vzeti belgijska vlada. Oproščenje ameriške ladije. Washington, D. C., 22. novembra. — Angleška vlada je sporočila danes državnemu departmentu, da se je spustilo na prosto ameriški parnik "Andrew Welch", katerega se je pred par tedni ustavilo. Parnik se je ustavilo na poti proti Kristijaniji, ko so ga ustavile angleške bojne ladije. Državni tajnik Lansing je izjavil, da je z izpuščenjem parnika zadeva končana. NAZNAILO. Članom društva Jutranga Zanja štev. 11 S. D. P. & P. D. v Coney-mangh, Pa., se naznanja, da se vrši prihodnja seja dne 5. decembra. Pri zadnji seji dne 7. novembra je bilo sklenjeno, da se morajo prihodnje seje udeležiti vsi člani in kdor izostane brez važnega vzroka, zapade globi 50¢ za društveno blagajno. Rešiti imamo več važnih točk ter voliti nov odbor za bodoče leto. Torej, člani omenjenega društva, upoštevajte sklep zadnje seje. Zajedno pa prosimo sedanji odborniki, da vsi člani, posebno oddaljeni, poravnajo zaostale prispevke, da bomo zamogli oddati čiste knjige novemu odboru. Na svidenje dne 5. decembra v navadnih prostorih! Z bratskim pozdravom Frank Pušnik, tajnik. (2x 24-11-12) VABILO K ZABAVNEMU VEČERU, katerega priredi Slovensko podporno društvo S. V. ANE št. 105 K. S. K. J., Brooklyn, N. Y., v soboto 27. novembra 1915 v dvorani gg. Mrak in Kueler, 211 Graham Ave., Brooklyn. Pričetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 15¢. Zrebanje za lepo štensko uro kukavico. (2x 20&24-11) ODBOR.

Imam v zalogi MOHORJEVE KNJIGE za leto 1916. Izšlo je šestero knjig in sicer: 1. Koledar za leto 1916. 2. Mesija, 2. zvezek. 3. Zgodovina c. in kr. pešpolka štev. 17. 4. Zgodovina slovenskega naroda, 5. zvezek. 5. Slovenske večernice, 69. zv. 6. Trojka, povest, namesto molitvenika.

En iztis knjig po pošti stanja \$150, za naročnike v Pittsburghu (Clevelandu in Chicagu pa samo \$130 ker v teh mestih imam za \$20. Sprejemam tudi udmino za prihodnje leto, ki znaša samo en dolar.

ALOIS SKULJ, P. O. Box 1402, N. Y. City

Kje je TOMAŽ RAKUŠČEK? Zadnjega maja je bil v Springfield, Wis. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Stephen Rakušček, 500 Park St., Milwaukee, Wis.

Kje je LOUIS VALENCIČ? Do ma je iz Juršič na Notranjskem. Podpisani ga pozivljem, da se oglasi in poravnava svoj dolg v najkrajšem času, če ne, sem ga primoran iskati sodnijskim potom. — Martin Kresевич, Camp 19, Oldtown, Md. (24-26-11)

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja TONY AMBROZIČ. Doma je nekje pri Igu in sedaj se nahaja v Leadville, Colo. Midva sva bila skupaj v Morley, Colo., in jaz sem pri njem hranil svoj kovčeg, katerega sedaj potrebujem. Zato ga prosim, da mi ga pošlje C. O. D. na spodnji naslov in stroške mu povrnem, ko se zopet snideva. John Krall, Box 75, Canon City, Colo. (22-24-11)

ALI SO SLOVENCI V AMERIKI VEŠČI KMETOVALCI? Osebna last, katere ne rabim, 120 akrov kmetija, deloma valoviti in raven svet ob potoku. 75 akrov je čiščenih, hiša s tremi sobami, hlev in nekaj sadnega drevja, ptiok, studene. Izvrstja zemlja za splošno kmetijstvo. Leži ob cesti Rival Route, 1 miljo od šole in 4 milje od mesta. Ceno in pogoje napraviš sam, ko vidiš deželo in obiščeš vse Slovence. Veščaku ali večakom dam naslednje pod sledetimi pogoji: Vinogradniku 4000 sadik dvehletnih trt najfinje vrste brezplačno; 10 telet dobre pasme, plača 5 telet mojih po preteku enega leta; 20 angorskih koz, eno striženje volne in polovico mladčev in potem so kože njegova last; 20 panjev bučel, pol među in polovico rojev v prvem letu. Frank Gram, (3x 22-24-27-11) Naylor, Mo.

LISTNICA UREDNIŠTVA. F. G., Fitz Henry, Pa. — Na vaše vprašanje vam ne moremo odgovoriti, ker se nam je sporočilo, da je zbolel. Nadaljnji poročil nismo dobili. Kakor hitro bomo izvedeli, bomo poročali. Pozdrav!

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDA. ORZAVAH

POZOR! Vse one rojake, ki mi kaj dolgujejo, prosim, da v kratkem izpolnijo svojo dolžnost. Ako mi ni mogoče vse naenkrat, naj pa v mesečnih obrokih poravnajo. Če se ne oglasi v dveh mesecih, sem jih primoram javnosti prikazati.

Joe Sajevec, 6317 St. Clair Ave., Cleveland, O. (23-27-11)

Imam v zalogi prave importirane LUBASOVE HARMONIKE kakor tudi KOVČEKE iz Slovenjega Grada, Štajersko. Posređujem tudi pri prodaji in nakupu starih že rabljenih harmonik. Prodajam tudi orgelice, okarine, dromlje itd. Alois Skulj, P. O. Box 1402 New York City, N. Y.

Frank Petkovšek Javni Notar (Notary Public) 718-720 MARKET STREET WAUKEGAN, ILL. PRODAJA fina vina, izvrstne smetke patentirans zdravila. PRODAJA vožne letke vseh prekomorskih drž. POSILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno. UPRAVLJA vsa v notarski posel spadajoča dela.

"KRACKERJEV" BRINJEVEC je najstarejše in od zdravnikov priznано kot najboljše sredstvo proti notranjim boleznim. Cena za "BRINJEVEC" je: 6 steklenic \$ 6.50 12 steklenic 13.00

V ZALOGI IMAMO tudi čisti domači TROPINJEVEC in SLIVOVKA kuhana v naši lastni destilaciji. Naše cene so sledeče: Tropinjevec per gal. \$2.25, \$2.50, \$2.75 in \$3.00 Slivovitz per gal. \$2.75 — \$3.00 Tropinjevec zaboj \$ 9.00 Slivovitz zaboj \$13.00 "88" Bye Whiskey 5 let star, zaboj \$11.00

Budeča Ohio vina per gal. 55c, 60c, 65c. Catawba in Delaware per gal. 75c — 80c. Za 5 in 10 gal. posočo računamo \$1.00, za 25 gal. \$2.00, za večja naročila je sod zastoj. Naročilo naj se priloži denar ali Money Order in ostančni naslov. Za pristnost pišate jamčimo. The Ohio Brandy Distilling Co. 6102-04 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Vrednostna ponudba kadilcem HASSAN CIGARETTES "Standard Amerike". 10 HASSAN KUPONOV ZASTONJ (IZREŽITE TA KUPON) Ta POSEBNI KUPON ima vrednost desetih (10) HASSAN CIGARETNIH KUPONOV, ako se ga predloži z devetdeset (90) ali več rednimi HASSAN CIGARETNIH KUPONI v vsaki naših HASSAN PREMIJSKIH POSTAJ ali pri THE AMERICAN TOBACCO CO., Premium Dept., 490 Broome St., New York, N. Y. Ta ponudba ugane 31. marca 1916.

Najboljša kakovost in največja vrednost sta napravila HASSAN cigarete v Ameriki za najbolj razširjenecigarete po 5 centov, z ustnikom. Fini okus, mehki vonjin prikupna lahkost teh velikih, ovalnih cigaret dajejo popolno zadovoljnost. Par vrednostnih predmetov, katere se dobi za HASSAN kupone:

Kuponov	Kuponov
Milo za briti	25
Čopič, čestine so vložene v trd gumi	50
Britje, najboljšo jeklo	50
Jermen, dvojen za brušenje in glajenje	50
Elastični pas, ki se R-A-Z-T-E-G-N-E, mera od 30 do 44 inčev. Priljubljen za vsako telo in postavo. Zdravniki ga priporočajo povsed	100
Žepni nožič, biserni ročaj, dve kl n ter pila za nohte	125
Aparat za rezanje hrane, s štirimi nožmi, katerega je lahko pritrđiti Potreben v vsakem domu	200
Zenski ali "mčzki" dežnik, ameriški Taffeta, 350	
Mission ročnik	
Kuhinjska oprava — 10 kosov z visečim obešalom. Oprava obstoji iz: Priprave za rezanje mesa s privezkom za drobnejše sekiranje; mesarskega noža, Emery brusca, kuhovnice, lončice, noža za kruh, priroave za odpiranje škatelej, velikih vič, noža za rezanje in žage	800
Ura za gospode, pristno temno jeklo	650
Ura za gospode ali gospe, z odprtim kazalom. 14 karatno zlato, "Waltham kolese"	3900

Posiljite kupone na Premium Department, AMERICAN TOBACCO COMPANY Drawer L, 484-490 Broome Street New York City, N. Y.

Vojna z Italijo.

Slovenec, ki je zadnje tedne obhodil skoro vso primorsko in korosko fronto, poroča:

Kod sem hodil, kje sem bil? Povem le to: po celi, s krvjo znamenovani črti od bistrice Soče do visokih škribin na koroski meji, od koder se vidijo Salcburški vršaci, sem hodil. Predvsem me je presenečilo obdunovanje vredno poslovanje naših trenskih kolon. Kakor jagode na molekcu se pomikajo kvisku in spejo nazaj v dolino drobnih konjic, ki zahtevajo našo hvalčnost. Vodijo jih stari, možje in komaj šoli odrasli dečki. Vsem se bere na izmučenih obrazih samo eno: Vse za domovino! Po kakšnih potih se pomikajo te nepretržne kolone navkreber in zopet navzdol, si more predstaviti samo turist, ki pozna kozje stezice Julijskih Alp. Čudil sem se, da težko natovorjena žival ne zgreši koraka in se ne zvrne v prepad na levi in desni.

Kjer je količaka mogoče, delajo široke, večinoma svedce strme ceste, — precej jih je že dogotovljenih — ki bodo trajni spomini te svetovne vojne. Napori našega moštva in dobre živine so v teh gorskih krajih nadloveski in nadživalski. Kljub temu je v najvišjih legah že nakupičen živil in potrebin za celo zimo. V primernih zaklonih delujejo ne samo vojaške kuhinje in pekarnice, tudi primerno opremljenih skladišč in bolnišnic. Povsod jim požrtvovalno stredoje vojaški zdravniki s pomožnim osebjem. Reči moram, da sem na svoji poti srečal le malo bolniških prevozov.

V strelskih jarkih sem tudi bil. Prvo, kar me je presenetilo, je bil mir, s katerim je stal vsak mož na straži ali v isti svoji dolžnosti. Morda je vplivala nanje tudi bližina neba — bili smo na najvišjem vrhu ob Koroski meji, — ali pa bližina sovražnika, čegar premikanje čez led in sneg smod z naše postojanke z daljnogledni lahko opazovali.

Moštvo, ki nima službe, je dobre volje. Kadar mu zdravnik cepijo kozo in jih z razgaljenimi rokami pričakujejo, zbija vesele šale. Samo eno željo sem slišal: Po želji naj zasije sonce — tudi solnce miru! Sicer pa se je vreme po gorah zadnje dni zboljšalo.

Strelski jarki so kolikor mogoče udobni hodniki, pokriti, zavarovani pred dežjem in snegom, vmes pa lepe izbiče, ki imajo tudi žlezne pečice. Vsak mož si priredi svoj stan, kakor ve in zna, čim udobneje. Za petnajst dni. Potem jih izmenjajo. Strelski jarki na vrhovih so telefonično zvezani s kuhinjami in drugimi zavodi v zaklonih nižje doli. Slišal sem telefoničen pogovor, ali želi moštvo za večerjo črne kave ali kuhane vina. Naši vojaki so na fronti razmeroma dobro preskrbljeni. Tudi pitne vode jim drobne tovorne živalice donosajo. V neposredni bližini, kamor ne morejo sovražne kroglice, imajo celo klavnice. Kadar pa ljuto butajo ob skale slovenskih orjakov sovražne granate, tedaj pa že tudi tega ali onega zasuje kak plaz kamena. Videl sem preprost križ, ki se na njem bere, da je junaka zasulo tega in tega dne. ... Neposredno za fronto so nastala cela selišča, cela gorska vojaška mesta. Dobro urejene in proti nevihtam in snežnim viharjem zavarovane naselbine. Tam dobite vsega, kar si sme sree v teh okoliščinah pozeleti. Naša vojska na gorah je za zimski čas izborna preskrbljena.

Italijani so južne pleme, zelo razburjeno, preveč nervozno za naše hladno podnebje. Koliko so ti ljudje že izstrelili bomb in granat na neko našo utrdo, to je nevrjetno. Cel muzej sovražnih izstrelkov so naši že nabrali, med njimi dokaj takih, ki niso eksplozivni. Zadeli pa še nikoli niso nič važnega. Ne rečem, da je varno hoditi po potih, kamor dosegajo italijanski topovi. Kriti se je treba vsakih 14 do 10 minut; kajti v takih presledkih razpokajo laske nate. Znatne škode pa ne napravljajo; samo obraz skalovja bodo nekoliko izpremenile; lice našega pogorja je še sedaj vse kozavo, pouno jam. Splošni vtis je ta, da je naše stališče ob italijanski meji tehnično in, kar se moštva tiče, nepremagljivo!

Italijani so južne pleme, zelo razburjeno, preveč nervozno za naše hladno podnebje. Koliko so ti ljudje že izstrelili bomb in granat na neko našo utrdo, to je nevrjetno. Cel muzej sovražnih izstrelkov so naši že nabrali, med njimi dokaj takih, ki niso eksplozivni. Zadeli pa še nikoli niso nič važnega. Ne rečem, da je varno hoditi po potih, kamor dosegajo italijanski topovi. Kriti se je treba vsakih 14 do 10 minut; kajti v takih presledkih razpokajo laske nate. Znatne škode pa ne napravljajo; samo obraz skalovja bodo nekoliko izpremenile; lice našega pogorja je še sedaj vse kozavo, pouno jam. Splošni vtis je ta, da je naše stališče ob italijanski meji tehnično in, kar se moštva tiče, nepremagljivo!

Italijani so južne pleme, zelo razburjeno, preveč nervozno za naše hladno podnebje. Koliko so ti ljudje že izstrelili bomb in granat na neko našo utrdo, to je nevrjetno. Cel muzej sovražnih izstrelkov so naši že nabrali, med njimi dokaj takih, ki niso eksplozivni. Zadeli pa še nikoli niso nič važnega. Ne rečem, da je varno hoditi po potih, kamor dosegajo italijanski topovi. Kriti se je treba vsakih 14 do 10 minut; kajti v takih presledkih razpokajo laske nate. Znatne škode pa ne napravljajo; samo obraz skalovja bodo nekoliko izpremenile; lice našega pogorja je še sedaj vse kozavo, pouno jam. Splošni vtis je ta, da je naše stališče ob italijanski meji tehnično in, kar se moštva tiče, nepremagljivo!

Za vsebino oglosov ni odgovorno ne upravnštvo ne uredništvo.

Jesenske rože.

Cvetko Golar.

Vsa v zelenju in cvetju je bila hišica ob cesti; nanovo pobeljeni zid se je lepo svetil med drevjem, troje oken s plavimi polkneami je gledali proti soncu. Bila je lična in mala, prijazen dom, ki so ga s konec na obeh straneh obdajale gredice, posajene z rožami, z belimi in rdečimi.

Mlade jablane so stale v vrsti proti jutru, in med listjem, že ponekje orumenelim, so se debelila jabolka. Veter je smel med vejami, da so se tresli vršiči in se zibale dolge sence po travi.

Na pragu je stala visoka, bleda žena. Bila je še kot dekle, vitka in mlada, v naročju pa je držala malo dete in govorila z njim:

“Ali pride danes tatek, ali pride tatek, reci, Milče!”

In prišla ga je za glavo ter pritisnila čelo na njegov obraz. Otrok še ni znal govoriti, z ročicami jo je zgrabil za lice, zakopal prste v njene oči in kričal:

“Ta-ta-ta-ta!” Potem je našobil ustni in začel gibati glavo, kot bi pritrjeval.

“Mali ljubček, kaj ne, da pride ata?”

In otrok je zopet kimal in vlekkel mamo za lice in ustna.

Stopila je na cesto in gledala proti ovinku, kjer je vstajal klane in se izgubljal za gozdom.

“Še ga ni, danes ga še ni, ali jutri, Milček, pride ata.” Poljubila ga je na lica in pritisnila k sebi, da je otrok zajokal.

“Pusti ga vendar”, se je oglašala za njenim hrbtom kmetica, ki je prišla iz vasi. “Kako ga stiska, ubogega otroka! Ali še ni Filipa?”

“Ne, pa zdaj mora priti vsak dan. Ali je kaj pisal?”

“Še tebi ni, nam tudi ne”, je odgovorila. Bila je to Filipova sestra, ki je prišla svakinjo obiskat.

“Kako je čuden! Kar izgubi se, pa ne da o sebi glasu.”

“Ti se že bojiš zanj. Roza, ah, potrpi! Mora delati in ne utegne vedno misliti nate.”

Poslovili sta se; Roza je šla nazaj proti hišici na vrt. Gredice so bile vse polne bujnega cvetja; rožni grmiči so se razgrinjali naokoli, bohota stebelca so se šopirila in gzdavno drhtela v mehki sapi. Cvetete so potnike v velikih, rdečih kolobarjih globoko povešeni in zibajočih se v lahkih strujah. Poleg njih so rastle astre; bil jih je dolga gredica, vsa pisana; barve so se prelivale, snežno-bele in zlate, temno-plave in rožne. Na drugem koncu je stal zopet grm svetlih potonik; košate rože so se klanjale soncu in se objemale z georginami, ki so zavzemale končno stran vrta. Svetlorumeni, ostrilisti so bodli iz svežega, dehtečega koška in se družili v svetlo krono, ki je sijala kot pozlačena in kadar je priletela čebela ter sedla rožam na sree, so se nagnile in zatrepale.

Mlada žena je stala sredi gredic in se zamislila:

“Ko bodo cvetele astre...”

Vsa v zelenju in cvetju je bila hišica ob cesti. Okoli in okoli so žarele po vrtu opojne rože, po gredicah je cvetel tulipan, cvetela je lilija. Mlade jablane so bile opasane z rožno, belordečo krono, in tam dalje so se zrinjale bleščeče, pisane trate. Pomaladnje sonce se je lesketalo nad polji, razžarjeno jutro je soplo mlado življenje.

Lastavice so se že vrnile z juga in si znašale gnezda, a Slavinec Filip se je tisti čas napravljal na pot, jemal je slovo od doma, od svoje mlade žene.

Namenil se je v svet za delom. Iz vasi je odhajala cela truma mladeničev in mož, ki so se odpravili na tuje, da si poiščejo zaslužka. “Kaj bomo doma”, so govorili, “gremo po svetu!” “Tam zunaj cvete zlato!” so govorili mlajši.

“Res bomo morali v jame, kjer kopljejo rudo, ali zato bo naš trud plačan s kronami, če ne s cekini”, se menili starejši.

In z njimi se je napatil tudi Filip.

“Zakaj bi šel”, mu je hotela braniti Roza, njegova žena. “Tudi doma se najde delo, in lepše je tu.”

“Kaj bo lepše! Ni zaslužka, a zunaj! Grem in se vrnem, kadar bom bogat.”

“Kdaj misliš, da prideš? Ali jeseni?”

“Jeseni. Takrat pridem.” Postal je zamisljen in gledal ženi v solzne oči.

“Tako dolgo te ne bude, in mes-

ni bo hudo po tebi. Ves čas bom mislila samo nate in teško čakala jeseni. Ko bodo cvetele astre, tedaj prideš?”

Nasmehnil se je, a veselje mu ni moglo na obraz. Nič ni odgovoril, le tiho je strmel v tla in stiskal ženi roko.

“Ko bodo cvetele astre, takrat prideš?”

“Pridem.”

Tako ji je obljubil Filip in se poslovil.

Roza je mislila na moža in vse si je predstavljala, kako bo hodil po tujem, kako bo delal zanj in za sina. Ne bo imel miru ne veselja, trudil se bo dan na dan po jamah, in ves črn v obraz, od dela težke in trudne roke. A kadar se vrne...

Zasijale so ji oči, in v duhu je že videla prihajati Filipa. Ni se odšel iz vasi, a ona je že mislila na tisti čas, na jesenski dan, ko se vrne zopet k njej. Po cesti, od klanc dol je odmevalo petje; z veselo pesmijo in s solzami so se poslavljali fantje in možje od domovine. Filip je bil pri njih, vozilo so se na dveh vozovih proti mestu, in ko se je cesta zavila okrog gozda, so obračali glave in gledali nazaj proti belim hišam.

Roza je mislila na tisti čas, ko se vrne Filip. Pozdravil jo bo s smehom in samega veselja ne bo vedel, kaj naj reče. Sonce bo sijalo v sobo, a zunaj bodo cvetele astre... In sklenila je, da mora biti hišica vsa v rožah in vesela in cvetoča, ko objame zopet gospodarja, gredice obsajene z astrami, potonikami, en sam rožni val mora kipeči okoli okna.

V vasi je dobila semen ter jih vsejala. Vso pomlad in vse poletje je gojila rože in zalivala zjutraj in zvečer. Čim bliže je prihajala jesen, tem lepše je bilo okrog hišice, in ko so začeli postajati solnčni žarki milejši, ko so ocveteli travniki so začevete rože po gredicah v bohotnem žaru in živih plamenih.

“Ko bodo cvetele astre...”

Roza je hodila med gredicami in pestovala sina. Rdeča in lepa je bila v lice in oči so se ji lesketale ter gledale čez polje in čez gozd, gledale so v daljino deželo in videle Filipa. Ravno sedaj je morda v mislih pri njej, spominja se sina in bele hišice ter misli na svojo obljubo. Steje dneve in tedne, kdaj pride njegov dan, kdaj se odpelje proti domu; ves je že nepotrpečljiv, zakaj žalostno mu je samemu v globoki jami, pod zemljo, v prahu in temi, kjer vedno groze skale nad njim, kjer se ruši jo oboki...

Stala je konec vrta in mislila. Počasi je stopila med gredice, kjer so se že razvili cvetovi, kjer so se že ocvetle potonike. Tudi astre so se že odprle in odklenile svoje zvezdaste cvetove. “Le cvetite, rože, ah, sedaj ima priti Filip!” Bila je srečna, zakaj pred njo je sijala zvezda pri zvezdi na zelenem polju. Sree se ji je topilo v prsih razkošne radosti in sladkega pričakovanja gorki val svetlega in blagega hrepenenja so jo napolnili.

“Sedaj ima priti Filip!” Vsako jutro navsezgodaj, ko je še padla rosa izpod neba, je že stala na pragu. Ni še bil dan, ni se zaznavala zarja in nič se ni videlo. Cesta se je izgubljala v megli, in okoli je zastoj strmel v belo morje.

Dopolodne je bila zopet zunaj, pogledala je na vrt, potem pa zopet zrla proti klancu in vroče želela, da bi se prikazala znoe in ljuba postava izva ovinka.

“Astre že cveto! Ali ne ve?” Pisala bi mu, ali odkar je odšel ni dobila vesti od njega. Ni bilo pisma, ki bi ji povedalo, kod hodi Filip. Niti pozdrava ji ni poslal po drugu, po tovariših, ki so šli z njim, in ki so že pisali domov, da so dobili delo, a da se mislijo kmalu vrniti.

Mimno je že pol leta, kar so bili na tujem, in ves ta čas ni dobila klaneu in letela mu bo naproti. “Filip, Filip!” — Razprostrela je roke in izrekla njegovo ime.

“Ah, to je prezgodaj. Bog vedi, ali pride!” Vzdihnila je globoko in povsila oči.

“Drugi teden, drugi teden!”

Padel je mrak, od gor se je gnil velik oblak in potegnil je veter s severa.

Konec drugega tedna, ker Filipa le še ni bilo, mu je šla naproti na klance in od tam gledala v daljavo. Daleč, daleč so nesle oči, tja do sinjih gor.

“Rekel je, da pride, in sedaj ne pride. Kje hodi tvoj tatek?” je govorila sinu.

“Ali ne ve, da že cveto jesenske rože, da je naša hišica že vsa v zvezdah. Ti, ti, tatek!”

Roza je postajala od dne do

odne bolj nemirna. Sedaj bi se že imel vrniti, ali še vedno ga ni. Stala je na klancu uro za uro, ali cesta je ostala prazna in pusta; vlekla se je dolgočasno brez konce in kraja, lipa ob poti se je zvijala in pripogibala v vetru, in na vejah ni bilo več listja. Vcasi je zasumelo in završalo za njo v gorah, vzbudili so se v gozdu temni, zamolčki glasovi in neznani trepet je vstal v zraku.

Noči so postajale hladnejše, bela megla je vsako jutro legla na zemljo. Pozno dopoldne šele so solnčni žarki mogli na zemljo, da poljubijo jezenskim cvetlicam rosno lice. Tudi astre so že čakale nestrpnost, trudne so že bile svoje lepote, težka so jim postala svileni oblaki. Zjutraj so povešale glave, in le upodne, kadar je bilo solnce najbolj visoko, so pogledale na nebo, da pijejo gorko svetlobo.

Dnevi so bili krajši in zjutraj je mrazilo, megle so se dopoldne kadile nad travniki, okoli gozda so visele ves dan, utamajano zagrinjalo pred zrakom krajino, kjer rastejo smreke in jelke, sveže v svoji naravni lepoti in bistrem gozdnem duhu.

Napočilo je jutro, ko je stopila Roza na vrt; žalostno so bile njene oči, resno njeno lice. Pogledala je po gredicah, in navdale so je hude slutnje: Astre so bile vse solzne, astre so jokale; vsaka je imela zalite oči z žalostno roso in solzile so se vse dopoldne. Glavice so imele povešene lističe so bili razmršeni.

“In vendar je rekel, da pride, ko bodo cvetele astre...”

Veliko očitanje je bilo v njenih besedah, in blede lice se ji je stemnilo; oči so bile polne velike skrbi, resna, ostra poteza se ji je zarisala okrog ustnice. Utrgala je astrin cvet, snežnobel in velik. Solza se je lesketala sredi zvezde in je kanila velika in žalostna na tla.

“Ti grdi mož, astre jokajo, ker si prelomil besedo!”

Tudi potonike in georgine so bile otožne. Stebla so trudno visela k zemlji in drgetala v mrazu, nekaj jih je uklonil veter in podrl na tla. Bile so zlomljene in veledre, rdeči cvetovi so črnili in se sušili.

Bilo je hladno, obzorje je bilo zagrinjeno, in Roza je zaman gledala v daljavo. Šele pozno popoldne je solnce posijalo, in za trenotek se je razlila svetla in jasna luč po gorah, od tod se je nagnila v dolino in mimogrede spavalava čez belo hišico. Po cesti na klancu je nekdo tekel v črni obleki; v roki je imel palico in zamahoval z njo po zraku. Rozi je zakoprcelo sree.

“On je, Filip gre!”

Gologlava je zletela naprej in tekla navgor, se spoddikala ob kamenje ter vso pot ponavljala: “Filip gre!” Brez sapa je priletela na klance, a tam ni bilo nikogar. Stara vrba je stala ob pečeni strugi, kjer se je pretakal curek studence, in njene tanke veje so trepetale ter čudno vršale. Trhlo deblo je bilo zavito in prihujeno od burje. Tam se je Roza ustavila. Zdelo se ji je, da gre nekdo tam daleč proti gozdu, ali ničesar ni mogla razločiti, tudi korakov ni slišala.

Solnce se je skrillo in le izza oblakov je postrani sipalo žarke proti strmim goram; ostril vrhunci in snežena slameca so sijala v krasni, žareči svetlobi, robovi so se svetili kot pozlačeni. A to je bilo samo za hip; takoj je ugasnila svetloba, žarki so umrli in le kvavordeča zarja je še bila razlita čez večerno nebo.

Roza je upirala oči proti goram, kot bi hotela prodreti neznano dalje. —

“In vendar je dejal, da pride, ko bodo cvetele astre...”

Jutro je bilo hladno in jasno, zrak čist in od vzhoda je sijalo solnce. Bleščeče gore so bile čisti blizu, sneg se je svetil po strmih gorah in navpičnih zarezah. Snoč je bil vihar; mrzel dež je lil ves večer, in zjutraj je bila slana.

Roza je šla na vrt pogledat, kaj je z rožami. Astre so bile poparjene, mrtvo cvetje se je dotikalo blatne zemlje, potonike so padle na vse strani, ožgane in kot pomandrane. Šla je med gredicami in se ustavila pred razvitim šopom cvetlic, ki jim je prizanesla nevihta in ki jim niti slana ni mogla škodovati. Roza je menila na prvi pogled, da so astre, ter se veselo začudila, kako da se niso vrgle na zemljo pred viharjem in jih ni umorila pekoča slana. Stale so pokonke na trdih deblih, cvetje je bilo sivo-belo, žalostno in bolno, listi nazobčani in podolgovati. Bile so jesenske rože, o-

odne bolj nemirna. Sedaj bi se že imel vrniti, ali še vedno ga ni. Stala je na klancu uro za uro, ali cesta je ostala prazna in pusta; vlekla se je dolgočasno brez konce in kraja, lipa ob poti se je zvijala in pripogibala v vetru, in na vejah ni bilo več listja. Vcasi je zasumelo in završalo za njo v gorah, vzbudili so se v gozdu temni, zamolčki glasovi in neznani trepet je vstal v zraku.

Noči so postajale hladnejše, bela megla je vsako jutro legla na zemljo. Pozno dopoldne šele so solnčni žarki mogli na zemljo, da poljubijo jezenskim cvetlicam rosno lice. Tudi astre so že čakale nestrpnost, trudne so že bile svoje lepote, težka so jim postala svileni oblaki. Zjutraj so povešale glave, in le upodne, kadar je bilo solnce najbolj visoko, so pogledale na nebo, da pijejo gorko svetlobo.

Dnevi so bili krajši in zjutraj je mrazilo, megle so se dopoldne kadile nad travniki, okoli gozda so visele ves dan, utamajano zagrinjalo pred zrakom krajino, kjer rastejo smreke in jelke, sveže v svoji naravni lepoti in bistrem gozdnem duhu.

Napočilo je jutro, ko je stopila Roza na vrt; žalostno so bile njene oči, resno njeno lice. Pogledala je po gredicah, in navdale so je hude slutnje: Astre so bile vse solzne, astre so jokale; vsaka je imela zalite oči z žalostno roso in solzile so se vse dopoldne. Glavice so imele povešene lističe so bili razmršeni.

“In vendar je rekel, da pride, ko bodo cvetele astre...”

Veliko očitanje je bilo v njenih besedah, in blede lice se ji je stemnilo; oči so bile polne velike skrbi, resna, ostra poteza se ji je zarisala okrog ustnice. Utrgala je astrin cvet, snežnobel in velik. Solza se je lesketala sredi zvezde in je kanila velika in žalostna na tla.

“Ti grdi mož, astre jokajo, ker si prelomil besedo!”

Tudi potonike in georgine so bile otožne. Stebla so trudno visela k zemlji in drgetala v mrazu, nekaj jih je uklonil veter in podrl na tla. Bile so zlomljene in veledre, rdeči cvetovi so črnili in se sušili.

Bilo je hladno, obzorje je bilo zagrinjeno, in Roza je zaman gledala v daljavo. Šele pozno popoldne je solnce posijalo, in za trenotek se je razlila svetla in jasna luč po gorah, od tod se je nagnila v dolino in mimogrede spavalava čez belo hišico. Po cesti na klancu je nekdo tekel v črni obleki; v roki je imel palico in zamahoval z njo po zraku. Rozi je zakoprcelo sree.

“On je, Filip gre!”

Gologlava je zletela naprej in tekla navgor, se spoddikala ob kamenje ter vso pot ponavljala: “Filip gre!” Brez sapa je priletela na klance, a tam ni bilo nikogar. Stara vrba je stala ob pečeni strugi, kjer se je pretakal curek studence, in njene tanke veje so trepetale ter čudno vršale. Trhlo deblo je bilo zavito in prihujeno od burje. Tam se je Roza ustavila. Zdelo se ji je, da gre nekdo tam daleč proti gozdu, ali ničesar ni mogla razločiti, tudi korakov ni slišala.

Solnce se je skrillo in le izza oblakov je postrani sipalo žarke proti strmim goram; ostril vrhunci in snežena slameca so sijala v krasni, žareči svetlobi, robovi so se svetili kot pozlačeni. A to je bilo samo za hip; takoj je ugasnila svetloba, žarki so umrli in le kvavordeča zarja je še bila razlita čez večerno nebo.

Roza je upirala oči proti goram, kot bi hotela prodreti neznano dalje. —

“In vendar je dejal, da pride, ko bodo cvetele astre...”

Jutro je bilo hladno in jasno, zrak čist in od vzhoda je sijalo solnce. Bleščeče gore so bile čisti blizu, sneg se je svetil po strmih gorah in navpičnih zarezah. Snoč je bil vihar; mrzel dež je lil ves večer, in zjutraj je bila slana.

Roza je šla na vrt pogledat, kaj je z rožami. Astre so bile poparjene, mrtvo cvetje se je dotikalo blatne zemlje, potonike so padle na vse strani, ožgane in kot pomandrane. Šla je med gredicami in se ustavila pred razvitim šopom cvetlic, ki jim je prizanesla nevihta in ki jim niti slana ni mogla škodovati. Roza je menila na prvi pogled, da so astre, ter se veselo začudila, kako da se niso vrgle na zemljo pred viharjem in jih ni umorila pekoča slana. Stale so pokonke na trdih deblih, cvetje je bilo sivo-belo, žalostno in bolno, listi nazobčani in podolgovati. Bile so jesenske rože, o-

Slovensko katoliško podp. društvo svete Barbare. ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE. Sedež: FOREST CITY, PA. Inkoprirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania. GLAVNI URADNIKI: Predsednik: JOŽEF PETERLICH, Box 95, Willock, Pa. I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa. II. podpredsednik: LOUIS TAUGHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo. Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa. II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa. Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa. Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill. VERHOVNI ZDRAVNIK: Dr. MARTIN IVEČ, 900 Chicago St., Joliet, Ill. NADZORNI ODBOR: Predsednik: IGNAC PODVANSKI, 4734 Hatfield St., Pittsburg, Pa. I. nadzornik: JOHN TORINČ, Box 622, Forest City, Pa. II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa. III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio. POROKNI ODBOR: Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans. I. porotnik: MARTIN ŠTEFANIČ, Box 78, Franklin, Kans. II. porotnik: MIHAEL OBREGAR, 628 Davson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich. UPRAVNI ODBOR: Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No 2, Box 11 1/2, Bridgeport, O. I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa. II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill. Dopolni naj se pošiljajo I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna. Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

tožne barve, kot bi žalovale. Roza jih je spoznala. Videla jih je vsako jesen na grobovih; na dan Vseh svetnikov so bile gomile okrašene s temi visokimi in turbojnimi rožami.

“To niso astre, to so mrtvaške rože! Kdo jih je vsadi?” Ni se spominjala, da bi jih bila ona vsajala, in prevzela jo je temna slutnja. Sree ji je zastajalo, kot bi se kri v njej ledenila.

“Moj Bog, moj Bog!” Silno se je prestrašila, in kot da vidi pred seboj nekaj groznega, je strmela predse. Roke je držala pred seboj in se plaho umaknila iz vrta. Skrila se je v hišo, zaklenila za seboj duri in se zgrudila na stol. Zakrila si je obraz in mislila.

“Astre so odevale, njega pa ni bilo. In zdaj cvete mrtvaška roža...”

Sedela je nepremično celo dopoldne. Skozi okno se je videlo ravno na vrt, na gredice, na bohlastno in ledeno vzravnano rožo. Stala je mirno in tožno kot na grobu, narezljani lističi v cvetni kroki so narahlo drhteli.

“Nekaj se je zgodilo”, je ponavljala, in v sree ji je padla slutnja, da moža ne bo videla nikdar več. Ostala je hladna, kot brezčutna ter gledala skozi drugo okno; od tam se je videla prav na klance, na košček ceste pod gozdom.

Otrok se je zbudil v zibelki in začel jokati. Tedaj so se v njegih ulice solze dolgo zadrževane, in neuteneč, obupen jok se je zaslišal v sobi. Odmeval je ves dan do noči. Zalost je legla na belo hišico, ker je na vrtu cvetela mrtvaška roža...

Ni se ganila od doma in se je črno oblekla. Minila je dolga noč, polna solz in tuge. Trudna je sedela pri mizi in gledala skozi okno. — Na klancu se je prikazala temna moška postava in za njo druga; stopali sta proti vasi. Koraki so jima bili trudni in so mahovali; z veliko težavo in počasi sta se pomikali navzdol. Za njima je prišlo še kakih deset ljudi; še večja izmučenost se je poznala na njihovih hoji. Vlekli so se dalje težko; vsak je nosil umazano vrečo na ramenih in se opiral ob palico.

Roza je vstala in stopila na prag. Mimo so prišli možje in mladeniči, ki so spomladni odšli na tuje za delom. Bili so izdelani in umazani, obleka vsa blatna, in obrabi suhi in temni. Oči so jim bile udrtje ter so zrlle srepo iz globokih jam med ostrimi kostmi.

Planila je k njim in vprašala: “Kje je Filip?”

Jugoslovanska Katol. Jednota. Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota. Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI

Prodsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way og box 57, Gradock, Pa. Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely Minn. Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn. Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich. PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kana. JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa. JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill. JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

POBOTNIKI

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O. JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo. E. J. PORENT, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Stev. 1, Ely, Minn. LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, Stev. 2, Ely, Minn. JOHN GRAHEK, st., od društva Slovencev, Stev. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse priložbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo odgovarjalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

Franc Koritnik in njegova družina.

Roman Romanov.

Franci in oče sta bila na poti proti domu in ko sta stopila v sobo, se je že kadilo na mizi. Zopet je bila na mizi velika lončena skleda, globoka in belo opisana in lezene žlice so ležale okrog nje. Sedli so okoli mize in so zajemali v veliki skledi; muhe so letale okoli, lažile po mizi in se zbirale ob kapljici, ki je bila kanila od žlice.

Po večerji je šel Franci pred hišo in je sedel tam na staro klopi. Lep večer je bil vse naokoli in Franci je mislil sredi tega lepega večera svoje velike misli. Kakal je, da utihne v veži, da postane po hiši mir in tedaj se napravi na pot.

Potihnilo je naposled in Franci je vstal in je šel na tihem od hiše — mimo vogala, ob vrtni ograji, tam pod drevjem in na cesto in lepo naprej.

Večer je bil lep in prijazen. Polno zvezd je gorelo na nebu in celo rimska cesta se je natančno videla. Šla je preko neba, tuintam je bila širja in tuintam ožja in popolnoma ozka. Luna je plavala na vzhodni strani in mehka mesečina se je razivala po naravi. Po drevju, ki je raslo ob cesti, je pogostokrat zašumelo. Bila je sapa, ki se je zbudila hipoma in je pihnila mimo in včasih tudi samotna ptica, ki se je bila zakasnila na ta večer in ni imela pravega prenočišča.

Včasih je prišla na cesto samotna senca, zamajala se je in se je majala naprej in izgubila. Menda je šel popotnik čez cesto in po kolovozni poti naprej gori proti snani.

Tudi sova je priletela v bližino, sda je na sleme samotnega kozolca in je na glas in plašno zasovikala. Zazvenelo je mrzlo in prelašeno in strah je bilo. Potem je sova odletela proti hosti gor in zopet je bilo mirno in tiho.

Franci je bil že na pol poti in tedaj je slišal pred sabo glasno petje in se je domislil na vaške fante. Bal se jih je in je stopil na stran in se skrivil v obcestno grmovje. In pesem je prihajala bliže, že se je čula vsaka beseda, že se je natančno vse razumelo in senca so se pokazale po cesti: fantje so prišli in so odšli počej naprej.

Gubila se je zopet pesem v daljavi, tiše in tiše se je čulo, in Franci je pospešil korake, celo potekel je in se je potem zopet ustavil, da si oddahne in stopi mirno in pametno pred strica, ki sedi na vrtni kadi tobak.

Odrinil je vrata sroti vrtno ograje in je stopil na vrt. Takoj je spazil strica, ki je sedel pri kam-

niti mizi, dolgo pipo v ustih in nazaj naslonjen.

"Dobro večer, stric!" Stric se je sklonil naprej in se je globoko začudil. Še enkrat je natančno pogledal in dalje naprej se je sklonil.

"Kaj si res?" "Jaz sem — Franci — jaz."

"Pa kaj?" "Prosim lepo, o stric, da se ne bi nad mano jezili!"

Franci je pričel potihoma in je po prvih besedah nekoliko postal. "Pa kaj?"

Zopet se je oglasil stric in začudenja poln je bil njegov obraz. "Teško mi je biti pastir in žalostno mi je, kadar okopavam krompir ali koruzo!"

Franci je zopet prestal in malo počakal.

"In?" "Stričev obraz je bil isti, kakor prej: začudenja poln in oči uprte v fanta.

"Odkar sem bil v mestu... jaz nič ne vem, o stric, prišlo je in zdaj mi je težko in žalostno..."

Jaz mislim, da bi šel od doma, v mesto bi šel do učenja... Jaz mislim, da mi ne bi bilo potem več težko in žalostno..."

Stric se je začudil še enkrat in potem se je nasmehnil.

"Le pojdi domov, Franci; in to se bomo že še zmenili. Deset je ura, hitro, Franci, ker je strah!"

Stric je vstal in je stopil k njemu. Prijel je fanta za rokav in ga je obrnil proti vratom.

Franci je odšel, popolnoma tiho, ker je čutil globoko in svojem srcu veliko ponizanje in pobitost.

Kam bi šel, mali revček, ko ne moreš, kam bi šel, ponižni beraček? Tako se je zdelo fantu, kakor bi ga smesle za njim izrečene besede, na skrivaj za njim povedane tam iz jarka, izza tistega grma zadaj od silno hudobnega človeka...

Kaj sanjaš, neumni pastirček, kaj sanjaš, revni ciganeček... Še se je zdelo fantu, da čuje besede za sabo, da jih je polno za njim, zaničljivih in preziranjih polnih, da prihajajo vsak hip; kadar zašumi drevje, da se jih vsuje nanj velika tolpa, kadar zašepče po grmovju, da jih vstane poltiha množica... Hitro je šel, potekel in zopet šel, postal za trenotek in poslušnil in naglo nadaljeval svoje pot...

Pozno je bilo in zvezde na nebu so gorele mirno naprej in luna je plavala med njimi. Sapa je zapihala pogostokrat, zašumelo je po drevju, zašepetalo je po grmovju in med žitom na polju je vstalo poltiho šepetanje... Netopirji so letali semintja, letali so komaj par pediti od ceste in se dvigali zopet kvišku v naglih kolobarjih. Tam... tu... visoko, naravnost nad glavo, tam daleč... samo in majhno od gorskih vrhov se je štrnila in izgubila. Samo tuintam trenotek šepet, semintja prepla-

šen glas... in tiho je molčala lepa poletna noč...

Franci je prišel do doma tih in pobit, zlezal je na pod in legel na slamo. Truden je bil in izmučen in je zaspal. V spanju je bil nemiren, sanjal je strašne sanje, in potem je prišlo na vrsto zopet lepo in prijazno...

Zbudil se je zelo zgodaj; komaj se je bilo zdanilo in komaj se bile ugusnile zvezde. Prišel je doli in je stopil v vežo. Tudi mati še ni bila po koncu in tako je vzel sam kos črnega kruha in si ga nadrobil v mleko in zajutrkoval. Potem je vzel kravo iz hleva in sosedovo živino je vzel s sabo na pašo. Veselo je šla živina pred njim, in Franci je stopal zadaj tih in zamisljen.

Na pašniku je bil sam; ni bilo še Tončke, in na ta način ga ni nihče motil. Sedel je na klopi pod hrastom in sredi lepega in svežega jutra se je budilo v njegovem srcu zelo mnogo krepkih in mladih misli. Mnogo moči je ostalo v njegovih duši ob tistem jutru in zbudil se je nov pogum.

"Pojdem in pojdem in se poslovim od pašnikov in od volov in krav in se dvignem nad vaščani..."

Veselo je zopet mislil Franci in je razlagal sam sebi o svoji bodočnosti...

"Šel bom in bom prosil mater, lepo jo bom prosil kakor nikoli, pokleknil bom in dvignil roke... Zakaj bi nadlegoval strica, ki me noče in nemara... Za rokav me je prijel in me obrnil proti vratom: "Hitro, Franci, ker je strah..."

Zdaniilo se je, in Tončka je prišla. Kakor tisto jutro, tako je bil svež njen obraz in vesela je prihitala gori proti hrastu.

"Kaj si že tukaj, Franci?" Sedla je k njemu in se igrala z makovim cvetom.

"Ti, kaj si pa povedal večeraj, ko te nisem nič razumela?"

Franci se je obrnil proti njej in izpregovoril veselo in ponosno:

"To sem rekel, Tončka, da se bom poslovil od volov in krav in od pašnikov in od tebe in pojdem v mesto v šolo!"

Tončka je pogledala za začudenimi očmi in se je potem zamislila. Na spomin ji je prišla, da bo sedaj sama na pašniku, da bo prišel Franci samo redko domov in se ne bo nič več zmenil zanjo...

"Sram ga bo pred mano, pred ponižno pastirico in se ne bo ozrl name nikoli več..." Teško ji je bilo naenkrat in zato ga je vprašala:

"Potem te bo sram pred mano... Ali te bo sram?"

"Nič me ne bo sram..." "Oh, bo, bo..."

Tončka je omenila s prepričanjem in žalostno in potem je bila tiho.

"Pojdem kmalu... drugi mesec pojdem, Nekega dne, Tončka, bom prišel in ti bom rekel z Bogom, kar naenkrat bom prišel in se bom poslovil..."

Po teh besedah je tudi Franci utihnil in je mislil na mater, kako bo stopil k njej in jo bo poprosil. Mislil je in trdno upal, ker je vedel, kako je dobra njemu, ki je njen edini otrok.

Tako je mineval čas in Franci in Tončka sta zbrala živino in jo je la proti domu. Ko je prišel Franci domov, je našel mater popolnoma samo v veži pri ognjišču. Zamisljena je bila in ko ga je opazila, se mu je približala in stopila k njemu.

Franci je stal mirno pred njo in je molčal.

"Kaj si pa šel večeraj tako pozno ponoči k stricu?"

"Pastir ne bi bil rad, mati, ne bi bil rad kmet, v šolo bi rad in v mesto..."

Potem je umolknil in tudi mati je molčala.

"Stric noče... Stric me je prijel za rokav in me je obrnil proti vratom..."

Franci je zajokal naglas in mater se je smilil.

"Bodi pameten, Franci; brez denarja ni mogoče!"

"V mestu so dobri ljudje, dali bi malo jesti, samo malo vsak dan, vi bi plačali samo za stanovanje, čisto malo..." Lepo prosim, mama!"

Zajokal je in je pokleknil in je zaprosil, in materi se je globoko zamislil.

"Počakaj, Franci, da pride oče..."

Zasijalo je upanje, zaveslavo se je v mladih očeh in solze so se posušile...

Franci je nemirno čakal očeta in ko je prišel, so sedli k mizi in so obedovali. Franci je nemirno poslušal, kdaj bo izpregovorila mati, kdaj bo pričela počasi in

mirno: stric je bil tukaj... Ali mati je molčala.

Minilo je bilo kosilo in tedaj šele je izpregovorila mati.

"Pojdi, Franci, in pelji voziček na njivo; midva prideva za tabo!"

Tedaj mu je bilo jasno pred očmi; pokrtil je klobuk in je šel po voziček in ga je peljal proti njivi.

Teško je vlekel in silno mu je bilo vroče, ali vse je komaj začutil; mislil je samo na očeta in mater, ki govorita o njem in prideta za njim in mu povesta: Pojdes, Franci!...

Veliko veselje ga je obšlo... Glej, sredi polj in travnikov proti mestu, učiti se tam in se vrniti velik in ponosen!...

Mislil je na mesto in na velike hiše, na lepe vrtove in na senčnate drevedre. Kadar bo čas, pa bo šel in bo sedel na lepo klopi vso odeto v prijaznih senc prijeten hlad. Veliki široki kostanji bodo okoli in okoli, lepo bodo zeleneli in cveteli bodo mogoče, lep vonj bo plaval doli od vrhov in tuintam bo zapihala sapa in belo cvetje se bo vsulo po peščenih tleh...

Franci je prijel voziček na njivo in je čakal na očeta in mater.

Solnce je stalo sredi neba in je pripekalo z veliko silo na zemljo. Vse je molčalo široko naokoli, samo kopanje kmetov po njivah se je čulo po razpaljeni okolici. Nobene sapa ni bilo od nikoder, nobena bilka se ni zamajala sredi polj in tuintam je stalo samotno drevo polno sadja in z globoko povešenimi vejami.

Franci je opazil, kako prihajata oče in mati, dvignil je glavo in je strmel v tisto stran. Prihajala sta bliže in bliže in naposled sta stopila na njivo. Franci je vstal in se je približal materi.

"Pojdes... Nekaj boš dobil od doma, in če ne boš mogel živeti v mestu, boš prišel nazaj domov."

Franci je obstal na mestu, njegov obraz je obdala silna radost in zavolje nje ni bilo nobene besede iz ust. Oče in mati sta ga gledala z začudenimi očmi in skoro milo jima je bilo pri sreč.

(Pride še.)

Zdravstvo.

Za zlatenico stolec endivijno seme, zalij ga polagoma z vodo in precedi. Tega jemlji večkrat par žlic. Na jetra si naveži obkladke od nastrganega hrena in moke, in sicer vsak dan skozi osem dni. Ko se je posušila moka, odvzemi obkladek in ramaži kožo, kjer je bil, z oljem. — Staro zdravilo je tudi mah, ki raste in visi raz drev- ves. Tega kuhaj na pivu v prstnem in z ilovico izdelanem loncu, dokler se ne pokuha do polovice; potem precedi in jemlji par žlic zjutraj in zvečer. — Zlateničnemu stori dobro, če pije ponladni na tešče čašo zmetke. Čaj jeternika, polaja in kopriv je tudi znan ten lek. Tako hvalijo tudi zeleniko (pušpan), ki se mora kuhati na juhi. Med, zafran in črno moko zmešaj, da bo gost pop in naveži na popek, to potegne vročino ven. Zlatenični ne sme uživati mesnih, hudo slanih in poprenih jedi; skoduje mu, kar je mastno in težko. Zelenjavje in mleko, ovsene in ječmenove juhe, sadne meze so se jedi zanj.

Smrdeče in gnojne rane se posuše, če jih izpereš vsak dan z razredeno arnično tinkturo in potrosiš s prahom lesnega oglja. Oglje mora biti presejano in čisto. Pri divjem mestu prinesej og-lju malo galuna. Rmeno korenje ohladi vsako pekočo rano, izje in posuši gnoj. Na opečnine naloži na drobno nastrganega korenja ali iztisni sok iz nastrganega korenja, namoči vanj robce, ki je bil prekuhan na olju in obveži rano. Za prisad in otok raztopi zrno kafre na osminki žganja, namoči krpico in naveži. To ponovi večkrat; krpica mora biti pa vselej druga. Za prisad je posebno dobro lilijino olje, lilijin evet ali tinktura. Lilijin evet je voda žgana iz lilij; tinktura je žganje, na katerem so se namakale lilije. Izvrstna pomoč za šen, otok in prisad se dobi tako-le: Prevri dve pesti zajbelja na četrtilitru italijanskega olja; ko se je stisnil zajbelj, odlij olje, razpusti na njem za lesnik kafre, prevri na tem krpo in deni gorko na bolni kraj. Ko se je ohladila, deni drugo. To pomaga hitro in gotovo tudi za lišaje.

Skrb za oči. Luč oči je pravzaprav najlepši dar, ki ga je človek prejel od božjega Stvarnika; kljub temu pa se tako malo stori za zdravje in ohranjanje oči. Nic

ni tako poceni, kakor sredstvo, ki ti pomaga, da si utrdiš in okrepiš oči, kajti sredstvo je — voda. Ljudje, ki so v takem delu ali po- ključen, da mnogo trpe, si jih majo dvakrat na dan okopati. Kopolj je v tem, da držiš glavo v čisti vodi z odprtimi očmi toliko časa, dokler moreš sapo vzdržati. To se sproti parkrat ponovi. Po kopeli se oči nekolikokrat krepko odpro in zopet zapro. Taka kopolj marsikomu spočetka ne bo ugajala; treba je nekoliko sile: toda kmalu se ne čuti več posebnih težav pri tem. Tudi za take, ki so luč več ali manj izgubili, je očesna kopolj priporočljiva; marsikdo si je na ta način slab vid zopet okrepil in popravil.

Ne veruje v ustajo Ircev. London, Anglija, 23. novembra. V poslanski zbornici je odklonil danes ministrski predsednik Asquith idejo, da bi moglo priti na Irskem do orožnega odpora proti prisilni vojski službi.

Rue Cavell. Pariz, Francija, 23. novembra. Pariški mestni svet je sklenil imenovati dve ulici po Editi Cavell in Emiliji Despres. Omenjeni dve ženski so Nemci v Belgiji ustrelili zaradi špijonaže.

NAŠI ZASTOPNIKI

kateri so pooblaščenj potirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi na vse druge v našo stroko spadajoče posle:

- Jenny Lind, Ark. in okolice: Michael Citar. San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin. Denver, Colo.: Frank Skrabec. Leadville, Colo.: Jerry Jamnik. Pueblo, Colo.: Peter Cullig, J. M. Rojta, Frank Janesch in John Gerz. Siltida, Colo. in okolice: Louis Costello (The Bank Saloon). Walsenburg, Colo.: Ant. Saffich. Clinton, Ind.: Lambert Bolskar. Indianapolis, Ind.: Alois Rudmaa. Woodward, Ia. in okolice: Lukas Podbragar. Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič. Oglesby, Ill.: Math. Hirbernik. Chicago, Ill.: Frank Jurjovec. Depue, Ill.: Dan. Badovinac. La Salle, Ill.: Mat. Komp. Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Zalel in Frank Bambich. Mineral, Kans.: John Stala. Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek in Math. Ogrin. St. Chicago, Ill.: Frank Černac in Rudolf Požek. Springfield, Ill.: Matija Barborič. Frontenac, Kans. in okolice: Franz Kerne. Mulberry, Kans. in okolice: Maria Zec. Calumet, Mich. in okolice: Pavu Zebala in M. F. Koba. Marquette, Mich. in okolice: Z. Kotsjan. St. Hugo, Mich. in okolice: M. Likovič. Aurora, Minn.: Jozef Foglar. Chisholm, Minn.: K. Zagona, Jakob Petrich in Frank Žagar. Duluth, Minn.: Joseph Sharanbon. Ely, Minn. in okolice: Ivan Gouže. M. L. Kapsch, Jos. J. Peschel in Louis M. Perušek. Wreclite, Minn.: Jurij Kotsa. Gilbert, Minn. in okolice: L. Vesel. Hibbing, Minn.: Ivan Pounča. Kitzville, Minn. in okolice: Jo Adamch. Nashwanck, Minn.: Geo. Mauria. Virginia, Minn.: Frank Hrovatich. St. Louis, Mo.: Mike Grabrian. Aldridge, Mont.: Gregor Zoba. Great Falls, Mont.: Math. Uršah 4400 N. 6th Ave. Red Lodge, Mont.: J. Koprivšek. Roundup, Mont.: Tomaž Paulin. Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka. Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Marinčič, Chas. Karlinger, Jakob Resnik in John Prostor. Barberton, O. in okolice: Alois Balant. Bridgeport, O.: Frank Hočevac. Coalinga, O.: Math. Slapnik. Lorain, Ohio in okolice: John Kus 66 1785 E. 83. St. Ypsilanti, O.: Ant. Kikelj. Oregon City, Ore.: M. Justin. Allegheny, Pa. in okolice: M. Kizlich. Essexmer, Pa.: Louis Hribar. Bradock, Pa.: Ivan Germ. Bridgeville, Pa.: Rudolf Pleteršek. Burdine, Pa. in okolice: John Keršičnik. Clearwater, Pa.: Ivan Pajk. Claridge, Pa.: Anton Jerina. Canonsburg, Pa.: John Kozlich. Broughton, Pa. in okolice: A. Dan tar. Darrah, Pa.: Dragutin Slavšič. Dunlo, Pa. in okolice: Jost Suhov. Export, Pa. in okolice: Frank Trebec. Forest City, Pa.: Karl Zalar in Fr. Leben. Feroz, Pa.: Antos Valantinski. Fitz Henry, Pa.: F. Gottlicher. Greensburg Pa. in okolice: Jozep Novak. Irwin, Pa. in okolice: Franž Denar. Johnstown, Pa.: Franž Gabrenja in John Polanc. Mendon Lands, Pa.: Georg Schuit. Monaca, Pa.: Math. Kikelj. Moon Run, Pa. in okolice: Franž Maček.

Pittsburgh, Pa.: Ignacij Podvzanih. Ignas Magister, Z. Jakle in U. R. Ja Kobilch. Steclon, Pa.: Anton Hren. Unity Sta., Pa.: Joseph Škerj. West Newton, Pa. in okolice: Jozef Jovan. Wilkes, Pa.: Franž Šemš in Jozep Petercel. Teale, Utah: Anton Falšič. Winterquartera, Utah: Louis Ma zica. Black Diamond, Wash.: Gr. Forenta. Ravensdale, Wash.: Jakob Rom Mač. Davis, W. Va. in okolice: John Bre slich. Thomas, W. Va. in okolice: Franž Kocijan in A. Korenčan. Granton, Wis.: John Stampal. Kenosha, Wis.: Aleksander Pesdir. Milwaukee, Wis.: Jostp Tratinik in Franč Meh. Sheboygan, Wis.: Franč Seplch in Heronim Svetlin. West Allis, Wis.: Franč Štež in Louis Lončarič. Rock Springs, Wyo.: A. Justin, Val Stalich in Valentin Marcina. Kammerer, Wyo.: Jostp Maček.

POJASNILO.

Na več vprašanj društvenih tajnikov raznih podpornih društev glede društvenih oglasov v listu Glas Naroda odgovarjamo sledeče: Mi sprejememo vsak društveni oglas v naš list in računamo za navadna naznanila po 50¢ za vsakokrat ter tudi več, ako oglas oziroma naznanilo zavzame več kot dva in pol palea prostora. Zajedno pa tudi naznanjamo, da odstopimo naš list vsakemu društvu kot glasilo, ne oziraje se, h kateri Jednoti, Zvezi ali Zdrženju da pripada. Računamo pa za oglas po enkrat v tednu skozi celo leto le \$25.00 in po enkrat v mesecu pa \$12.00. V tak oglas spada ime društva, imena in naslovi celega odbora, dan zborovanja in pa kraj, kje društvo zboruje. To pojasnilo naj bo odgovor na vsa vprašanja, katera nismo pisмено rešili. S spoštovanjem Upravništvo Glas Naroda.

CENIK KNJIG katere ima v zalogi SLOVENIC PUBLISHING CO. 32 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

- Duhovni boj —60. Marija Kraljica —60. Vrtec nebeški —40.

POUČNE KNJIGE:

- Ahnov nemško-angleški tolmač, vezan —50. Berilo prvo, vezano —30. Berilo drugo, vezano —40. Berilo tretje, vezano —40. Cerkevna zgodovina —70. Evangelij —50. Fizika 1. in 2. del —45. Katekizem vez. veliki —40. Katekizem vez. mali —15. Nemščina brez učitelja, 1. in 2. del, vsak 50¢, oba \$1.00. Občna zgodovina —4.00. Pesarica, nagrobnice Poljedelstvo —50. Popolni nauk o čebelarstvu, vezan \$1.00. Postrežba bolnikom —20. Sadjereja v pogovorih —25. Schimpffov nemško-slovenski slovar \$1.20. Schimpffov slovensko-nemški slovar \$2.00. Slovenski pravnik \$1.20. Slovenska Slovnica, ves. Slovenska pesmarica, 2. zvezek po —60. Spisovnik ljubavnih pisem —40. Trtna us in trtojeja —40. Umna živinoreja —50. Umni kmetovalce —50. Žirovnik, narodne pesmi, 1., 2. in 3. zvezek, vez., po —50.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

- Baron Trenk —20. Belgrajski biser —20. Beneska vedeževalka —20. Bitka pri Visu —30. Bodi svoje sreče kovač —30. Boj s narodo —15. Božični darovi —15. Burska vojska —25. Cerkevna na skali \$5.00. Ciganska sirota, 93 zvezkov \$5.00. Cvetke —20. Don Kičot —20. Dobrota in hvaležnost —35. Fabiola —20. George Stephenson, oče železnice —20. Grizelda —10. Hubad, pripovedke, 1. in 2. zvezek po —20. Inustrovani vodnik po Gorenskem —20. Ivan Resnicoljub —20. Izanami, mala Japonka —20. Izidor, pobožni kmet —20. Jama nad Dobrušo —20. Jaromil —45. Jeruzalemski romar —20. Kristof Kolumb —40. Krizana umilejnost —40. Kaj se je Makaru sanjalo! —50. Leban, 100 beril —20. Maksimilijan I. —20. Marija, hči polkova —10.00. Mati, socijalen roman —25. Malomestne tradicije —35. Miklova Zala —20. Mirko Poštenjakovič —60. Na divjem zapadu, ves. —20. Na jutrovem —20. Na krivih potih —20. Na različnih potih —20. Narodne pripovedi, 1. in 3. zvezek po —20. Naseljenci —20.

- Na valovih južnega morja —10. Nikolaj Zrinaki —20. O jetiki —10. Odkritje Amerike, ves. —80. Prihajajo —80. Pregovori, prilike, reki —25. Prst božji —20. Randevous —20. Revolucija na Portugalskem —20. Senila —10. Stanley v Afriki —20. Sherlock Holmes, 3., 4., 5. in 6. zvezek po —80. Sveta noč —20. Sredolovec —20. Strah na Sokolskem gradu, 100 zvezkov \$5.00. Strelec —20. Sanjska knjiga, velika —30. Štiri povesti —20. Tegethof —20. Vojan na Balkanu, 13 svez. \$1.80. Zlate jagode, vez. —80. Življenja trnjeva pot —20. Za kruhom —20. Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjeviča Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu) —70.

SPILMANOVE POVESTI:

- 1. sv. Ljubite svoje sovražnike —20. 2. sv. Maron, krščanski deček —20. 4. sv. Praški judek —20. 6. sv. Arumagan, sin indijskega kneza —20. 7. sv. Sultanovi sužnji —20. 8. sv. Tri indijski povesti —20. 9. sv. Kraljičin nečak —20. 10. sv. Zvesti sin —20. 11. sv. Edeča in bela vrtinica —20. 12. sv. Boj in zmaga —20. 14. sv. Prisega huronskega glavarja —30. 15. sv. Angelj sužnjey —20. 16. sv. Zlatokopi —20. 18. sv. Pregarjanje indijanskih misionarjev —20. 19. sv. Mlada mornarja —20.

TALIJA.

- Zbirka gledaliških iger: Brat sokol —20. Pri puščavniku —20. Baztresenca —20. Starinarica —20. Županova Miška —20. Idealna Tašča —20.

RAZGLEDNICE:

- Newyorške, s cveticami, humoristične, božične, novoletne in velikonočne, komad po —30. ducat po —20. Z slikami mesta New Yorka po —20. Album mesta New Yorka krasnimi slikami, mali —30.

ZEMLJEVIDI:

- Avstro-Ogrske, mali —10. Združenih držav, mali —10. veliki —20. vezan —50. Balkanskih držav —10. Evrope, vezan —50. Vojna stenska mapa \$1.50. Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —20.

OPOMBA: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

VOJAŠKE VESTI.

Odlikovani slovenski vojaki. Srebrni zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje so prejeli: računski narednik brzojavnega polka Josip Obrtnik, ognjičarja 9. topničarskega polka Anton Ogris in Andrej Zirnec, računski podčastnik 14. letalske stotnije Fran Vehovar, četovodja 3. pionirskega bataljona Pavel Gasperič in Andrej Božič, poddesetnik 3. pionirskega bataljona Ivan Ogrine in pionir istega bataljona Leopold Pečar. — Srebrno hrabrostno svetinjo I. razreda je dobil stabni elektriki vojne mornarice Makso Korošec. — Srebrno hrabrostno svetinjo II. razreda je dobil korporal 24. črnovojniškega bataljona Fran Bukovnik. — Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: črnovojniški pionir 1. bataljona za stavbo mostov Miha Megušar; poddesetnik 157. črnovojniškega bataljona Fran Pilka, Alojzij Hočvar, Fran Pirkar in Ivan Savnik; četovodja Alojzij Kolenc, korporala Fran Kranjčič in Fran Kokej, poddesetnik Ivan Subelj ter infanterist Pavel Koprivce, vsi 27. domobranskega polka; topničar 21. topniške divizije Nikolaj Bradac; stražmojster 7. orožniškega zapovedništva Fran Korelič; višji finančni paznik Ivan Namar. — Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil stražmojster 6. deželnega orožniškega poveljstva Karel Markovič.

Pogreša se narednik Stanislav Krek, ki je služil pri 42. črnovojniškem bataljonu, 1. stotniji.

KRANJSKO.

Dobava moka. Kranjska dežela je navezana vseskozi na uvoz krušnega žita. Letos je trgovina z žitom in moko monopolizirana po državi in se je v to svrhu ustanovil Zavod za promet z žitom ob času vojne. Naloga in obtem izključna pravica tega Zavoda je, kupovati razpoložljive množine žita po deželi sami, skrbeti za mletje ter dobavljati manjkajoče žito in moko; delo Zavoda je torej trgovsko. Delovanje Zavoda pa je začetano po raznih ministrskih naredbah, s katerimi se je določilo, koliko žita sme kdo obdržati zase in koliko ga mora oddati Zavodu; na drugi strani pa tudi, koliko moka gre posameznim osebam, da se ista nahaja potom Zavoda. Žito nakupuje Zavod po svojih komisijonirjih; vse žito, kolikor se ga ne rabi za seme, se da nato v mlino; med ljudstvo se žito ne deli, ampak se določa izključno že gotova moka. Preskrba za moko je organizirana po okrajnih glavarstvih. Vsako okrajno glavarstvo napravi za svoj okraj skupni aprovizacijski načrt, razdeljen po občinah. Za vsako občino pa je dolžno sestaviti aprovizacijski načrt — najbolje razdeljen po družinah — županstvo ali pa poseben aprovizacijski odsek. Za podlaglo služijo razne ministrske naredbe o uporabi moka, s katerimi se določa, da se smatra kot krišno žito: pšenica, soršica, rž in ajda. (Ječmen in oves se po ministrski naredbi ne sme mleti. Razen za seme si lahko vsak obdrži za krmo predpisano množino ovsu: t. j. 1 kg za enega konja na dan in ječmena en četrt od razpoložljive množine; ostali oves in ječmen se mora prodati Žitnemu zavodu.) Za hrano pa smejo porabiti lastniki kmetijskih obratov, t. j. kmetovalci, udje njihove družine in posli, katerim se daje prosta hrana, na dan po 400 gramov krušnega žita ali 320 gramov moka (pšenične, ržene ali ajdove); osebe, ki sicer niso zaposlene pri kmetijstvu, ki pa vendar opravljajo teža dela, po 300 gramov; drugi ljudje pa po 200 gramov moka na dan. Na ta način se izražna, koliko žita oziroma moka rabi občina za svojo prehrano; odšteje se od tega žito, ki so ga posamezni kmetovalci pridelali in si ga po zakonu smejo obdržati, in kar manjka, toliko moka se sme potem naročiti. Te podatke mora torej vsako županstvo oziroma občinski aprovizacijski odbor poslati na okrajno glavarstvo, da isto sestavi aprovizacijski načrt za cel svoj okraj. Zaenkrat so okrajna glavarstva sama sestavila provizorne aprovizacijske načrte, ki pa se bodo na podlagi podatkov, ki jih bo dalo popisovanje zalog, po potrebi popravili. Na podlagi omenjenih aprovizacijskih načrtov se nato naroča in deli moka. Moko naroča županstvo ali pa aprovizacijski odsek, ki lahko obetaja samo za

eno občino ali pa za več občin skupaj. Naroča se moka pri okrajnem glavarstvu. Dobiva se moka deloma iz okrajnih mlinov, deloma iz kontraktiranih mlinov, največ pa z Ogrskega. Okrajni mlini so manjši mlini, ki meljejo vsak za svoj okraj in razpolagajo z določeno moko okrajni glavarji. Okrajnih mlinov pa je pri nas nas malo in zato more okrajni glavar le malo katerim občinam nakazati moko iz okrajnega mlina. Večino moka prejme okrajno glavarstvo oziroma občina potom žitnega zavoda iz kontraktiranih mlinov in z Ogrskega; pretežno množina moka, ki se pri nas konzumira, pride z Ogrskega. Z naročilom se mora obremen položiti denar za moko. Brez denarja ni moka; to velja zlasti za ogrsko moko, kjer preide od naročila do prejema moka približno en mesec. Če se naroča ogrska moka, mora županstvo plačati denar za enega ali pa več celih vagonov pri svojem okrajnem glavarstvu; obtem mora županstvo o tem obvestiti tudi podružnico Zavoda za promet z žitom v Ljubljani, da se naročilo odda naprej na pristojno mesto. Svetuje se, da naj se vsaka občina preskrbi z moko vsaj za tri mesece naprej, ker pri današnjih razmerah vsak čas lahko nastanejo zapreke pri transportu na železnici in bi se tako utegnilo zgoditi, da ostane kaka občina nenkrat za par tednov brez moka. Ko moka pride, je županstvo oziroma aprovizacijski odsek na podlagi aprovizacijskega načrta razdeli med prebivalstvo; njegova stvar je, če prejmejo posamezne družine moko neposredno od občine ali pa potom trgovcev; ravno tako mora županstvo gledati, da občina z določeno moko izhaja za predpisano dobo.

Tretje vojno posojilo. Ljubljanska kreditna banka je subskribirala za lastni račun 1.000.000 K tretjega 5% avstrijskega vojne posojila. Pri Jadranski banki, podružnica Ljubljana, so tretje avstrijsko vojno posojilo podpisali med drugimi: Viljem Spitzer, Ljubljana, 20.000 K; trgovska in obrtniška zbornica, Ljubljana, 10.000 K; Ivan Končina Gorenja vas, 10.000 K; Jurij Sterk, Vinica, 5000 K; T. Meneinger, Ljubljana, 5000 K; Anton Toneje, Ljubljana, 5000 K; A. Pogačnik, Cerkljica, 3000 K; A. Malija Kmetiški, Ljubljana, 1200 K.

Odlikovanje. Gospa Melanija Žnidarič je bila za zasluge pri bolnišnici Rdečega križa v Ilirski Bistrici odlikovana s srebrno častno kolajno z vojno dekoracijo. — Dr. Alojzij Žnidarič, c. kr. notar v Ilirski Bistrici, je prejel za zasluge srebrno častno svetinjo Rdečega križa.

Ker ni brala listov. Neka ljubljanska prodajalka žganjih opojnih pijač je bila ovadena in obžutno kaznovana, ker se ni držala tozadevnih predpisov. V zagovoru je navedla, da ni brala tozadevnih naredb niti na lepkih, niti v listih, češ, da razen "Gostilničarja" ne bere nobenih časnikov. "Gostilničar" pa še do takrat ni bil izšel. Občinstvo ponovno opozarja, da čita dnevne liste, sicer je vsak sam kriv, da ni podoben o oblastvenih naredbah ter zaradi tega potem zapade globi.

Iz seje magistratnega gremija ljubljanskega dne 23. oktobra. Rajmunda Pečnika, voščarju in medicarju na Sv. Petra cesti št. 42, se dovoli v lokalno točiti sodavice, pokalico, limonado in druge neopojne pijače. — Jakobu Boletu se dovoli prenos njegove gostilniške koncesije iz hiše št. 3 na Taboru v hišo št. 34 na Starem trgu. — Prošnjo Ane Pua, zakupnice gostilniške koncesije Ivana Goršiča, za lastno koncesijo, se odkloni. — Antoniji Zagarjevi, rojeni Fortuna, ki je izvrševala na Vodovodni cesti št. 26 gostilniško koncesijo svoje pokojne matere, potem jo pa izgubila, ker je vsled njene polnoletnosti koncesija ugasnila, se podeli lastno koncesijo, ker se vsled tega število koncesij pravzaprav ne pomnoži. — Iz istega vira se podeli lastno koncesijo Avreliji Šetinovi, ki je izvrševala do sedaj gostilničarsko obrt v Veliki čolnarski ulici št. 17 kot zakupnica koncesije svoje sestre Dragice Leitnerjeve, rojene Kovač, ki je postala sedaj polnoletna in izgubila s tem koncesijo po svoji pokojni materi. — Antoniji Čihlčarju, katera ima z mestno občino pogodbo za dobavo cementnih izdelkov, se dovoli z ozirom na izvanredne razmere k

svoj čas pogojnim doplačilo 20%, za cevi 50—75 cm pa 25%. — Vodnjak pri cerkvi sv. Florijana, kateri je v slabem stanu, se bo popravil. — Prošnjo "Gospodarske zveze" za spremenitev prvotnih pogojev, pod katerimi ji je podelil mestni magistrat sporazumno s c. kr. vodstvom tabnega okraja svoj čas stavbno dovoljenje za napravo uvoza čez cestni jarek na dvorišče hiše št. 29 na Dunajski cesti, katerih se pa ni držala, se odkloni, vendar pa sklene, da bo napravila "Gospodarski zvezi" predpisani požiralnik z odtokom v cestni kanal mestna občina na svoje stroške ter tudi cestni jarek ob tlehnični dvignila in pretlakovala. — Ani Dolarjevi se podeli uporabno dovoljenje za leseni paviljon v Lattermanovem drevoredu, v katerem bo imela tobakarno. — Loti Seemannovi, lastnici hiše št. 18 v Simon Gregorčičevi ulici, se dovoli vpeljati cevi za odvajanje stružne vode v cestni kanal. — Franec Fistru se podeli stavbno dovoljenje za napravo stopnic v kletne prostore njegove hiše na Zaloški cesti. — Vodovodnemu instalaterju Jakobu Babniku se odda proti vsakokratnemu preklju v najem tisti del opuščenke Ozke ulice, kar ga ni kupil od mestne občine barvar Adolf Reich. Rabil ga bo za skladišče orodja in materiala svoje obrti.

ŠTAJERSKO. Državne podpore za svoje mobiliziranih. Štajerska namestinja naznanja: Politične oblasti so opozorile posamezne komisije za preživljanje, da ne smejo črtati vzdrževalnine takim osebam, ki so dobile delo na polju; ne smejo pa jim tudi ne vzdrževalnine znizati. Zasluzek pri delih na polju ni stalen in ga torej komisije za preživljanje ne smejo vpoštovati. Za vojake. Namestinja naznanja: Vojno ministrstvo nabavi nekoliko naslednjih predmetov za vojsko: ščitnike za noge za jezdece, zimске jopiče, zimске spodnje hlače, ogrevala za roke, sweaterje, volnate krpe za noge, volnate nogavice, vložne podplate iz klobučevine in asbesta. Kolkovane poudbe (1 K) z vzroci je vložiti pri 13. oddelku vojnega ministrstva. Vsebovati morajo: dobavno ceno, dobavno množino in termin.

KOROŠKO. Padel je na severnem bojišču praporščak Josip Kovač iz Koroške, ki je lanskega leta maturiral na višji realki v Gorici.

PRIMORSKO. Grozovite bitke ob Soči. Z Goriškega prihajajo te dni poročila, kako se občiti bitka ob Soči še daleč za fronto. Silovitost topov, pokanje pušk, delovanje zrakovplovov, neprestano gromenje, prokanje skal, rušenje hiš, to je grozota, kakoršno more prenašati le povsem zdravo ljudstvo, tako močno, kakor je naše slovensko na Goriškem. Obilo je res evakuirancev in beguncev, ali jedro našega ljudstva je ostalo doma, vstraja na svojih domovih, v družbi z vojaštvom in se udeležuje s svojo pomočjo grozovite bitke ob naši Soči. Vse občuduje te naše slovenske ljudi, ki tik pred sovražnikom branijo svojo rodno grudo in je ne zapustijo, akoprav tuintam granata razmesari koga ali bomba odnese hiši vogel. V zgodovini velikanskih bojev ob Soči bo zabeleženo ime našega goriškega ljudstva na častnem mestu.

Kraja Kozaršče in Selo, ki se navajata v poročilih s tolminskega bojišča, kjer se je nahajalo napadalno polje alpinecve in bersaljerov in kjer je vse polno italijanskih trupel, spadata pod občino Volče. Kozaršče šteje prebivalstva okoli 200, Selo pa okoli 250. V bojih za južni del tolminskega mostišča sta torej ta dva kraja važnega pomena. — Majnica je na poti iz Gorice proti Fari, na desnem bregu Soče; od tam dol do tistih "sei busi" se vleče fronta, ob kateri divjajo ljuti boji.

Profesor Ivan Košljak, znani slovenski jezikoslovec, ki je služboval na slovenskem moškem učiteljskem v Gorici, pa je bil vpoklican k vojakom, se nahaja v Novem mestu. Pogrešajo se. Anton Doljak, k. u. k. Landst. Etappen-Baon 400, 1. Kompagnie, Feldpost 608, prosi potom starokrajskih slovenskih listov, naj se mu sporoči naslov njegove družine Josipina Doljak s štirimi otroci in staro materjo iz Štandreja pri Gorici, o katerih že od 25. julija nima nikakega obvestila. — Marija Melihen, Vila Sava, Litija, Dolensko, išče svoje stariše, Ivana in Josipino Melihen iz Srpenice št. 14.

Regnicoli v Trstu. "Il Cittadino" se smeje onim, ki trdijo, da brez Italijanov v Trstu ni obrti, ter našteva, s čim so se bavili regnicoli. Njihove glavne obrti so bile: pečenje kostanja, prodajanje sladoleda in limonade; bili so fakini, diinikarji, vratarji, brivci, čevljarji in uslužbeni po kavarnah.

Kriščen na ime Hindenburg. Na Reki so krtili dvojčka družine Kolomana Barta, in sicer enega na ime Karol Hindenburg, drugega pa na ime Viljem Konrad.

HRVATSKO. Grom topov s soške fronte se sliši tudi v zagrebški okolici. Zagrebški listi poročajo, da je bilo kanonado posebno razločno slišati dne 21. oktobra v Podsedu in na vojaškem vežbališču pri Zagrebu.

Borojevič častni občan. Armadni zapovednik general infanterije Svetozar plemeniti Borojevič je bil dne 23. oktobra soglasno izvoljen za častnega meščana mesta Brod ob Savi.

IŠČE SE organist in mežnar, ki je več v orgljanju, petju po cerkvenih določilih, poučevanju petja in če mogoče tudi godbe. itd. Mesečna plača \$50 in prosta štolnina, skupaj okoli 700 do 800 dolarjev letno. Imamo tu dve godbi. — Kdor bi bil zmoežen voditi in igrati pri njima, bi dobil še lep postranski zaslužek. — Natančni pogoji se zvedo pri podpisnemu, kamor se naj pošljejo tudi zpravevala. Oženjeni imajo prednost.

Rev. Anselm Murn, O. F. M. 408—5th St. So. Bethlehem, Pa.

EDINI SLOVENSKI SALOON v Duluth, Minn. Rojakom Slovencev naznanjam da se nahaja moj SALOON pol bloka od Union postaje na desni strani W. Michigan St. šte. 413. Za obilen poset se priporočam. JOS. SCHARABON.

IŠČE SE premogarje in kokarje v Star Junction, Pa. Stalno delo brez neprilik. Dobra hrana, dobre hiše, regularna plača. Vzemite Baltimore & Ohio železnico do Layton, Pa., in presedite za Star Junction. Washington Coal & Coke Co. 23-26—11)

IŠČEM SVOJEGA BRATA

FRANKA OSOLIN. Doma je iz vasi Nošec, pošta Radomlje, okraj Kamnik. Pred tremi leti mi je pisal iz Calumet, Mich., in njegov naslov je bil: 656 Cedar St. Sedaj ne vem kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi, ker poročati mu imam več važnega iz starega kraja. Kdor mi naznani pravi naslov, dobi \$10 nagrade. Pisma naslovite na: Mary Osolin, c/o Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York City. (20-27—11)

Kje je JOHN FRANK? Doma je iz Čelji št. 23. Slišal sem, da se nahaja nekje na Arrow, Pa. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Anton Ivančič, Box 829, Richmond W. Va. (22-24—11)

Kje je ANTON GLAS? Doma je iz Štajerske in pred par leti je bival v Ralphton, Pa. Prosim ga, da se mi oglasi, ker poročati mu imam nekaj važnega. Če kdo rojakov ve za njegov naslov, naj mi izvoli javiti, za kar se vnaprej zahvaljujem. — Ivan Pajk, 456 Chestnut St., Conemaugh, Pa. (23-26—11)

Iščem svojega prijatelja ANDREJA JAGICA, ki je delal v spomladu v Gibson, N. Mex., in od tam se premedil ne vem kam. Prosim cenjene rojake širom Amerike, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga javi, za čar mu bom zelo hvaležen; ako čita sam ta oglas, prosim naj se mi hitro javi. — Tony Japus, Box 166, Menongah, W. Va. (23-26—11)

Paketna pošta za Avstrijo ustavljena.

POŠTNI MOJSTER, MORGAN, OBJAVLJA, DA SE JE USTAVILO ODPOŠILJANJE PAKETOV V NEMČIJO, AVSTRIJO IN OGRSKO, KER NOČEJO PAROBROD, DRUŽBE SPREJEMATI TEH POŠILJATEV

NAZNA NILO. Cenjenim naročnikom v Kansas sporočamo, da jih bode v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. OTTO PEZDUR, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila Upravništvo Glas Naroda.

HARMONIKE bodi kakršnekoli vrste izdelujem to popraviljem po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravilo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravke vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnjega vrpanja. JOHN WENZEL, 1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo za Greater New York in okolice. Ink.

Upravni odbor: Predsednik: Anton Plevel, 410 E. 5th St., New York, N. Y. Podpredsednik: John Pirnat, 2801 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y. Tajnik: Vinko Zevnik, 852 Anthon Ave., Ridgewood, N. Y. Blagajnik: Ivan Maček, 2801 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y. Zapisnikar: Ivan Gerjovich, 328 Bond St., Brooklyn, N. Y.

Nadzorni odbor: Josip Pogacnik, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y. John Jurkas, 640 Warren St., Brooklyn, N. Y. Anton Cvetkovich, 440 Union St., Brooklyn, N. Y. Mary Kompare, 32 Stagg St., Brooklyn, N. Y. Ivan Sobolj, 59 St. Mark's Place, New York, N. Y.

Društveni zdravnik: Dr. Henry U. Robinson, 69 E. 7th St., New York, N. Y.

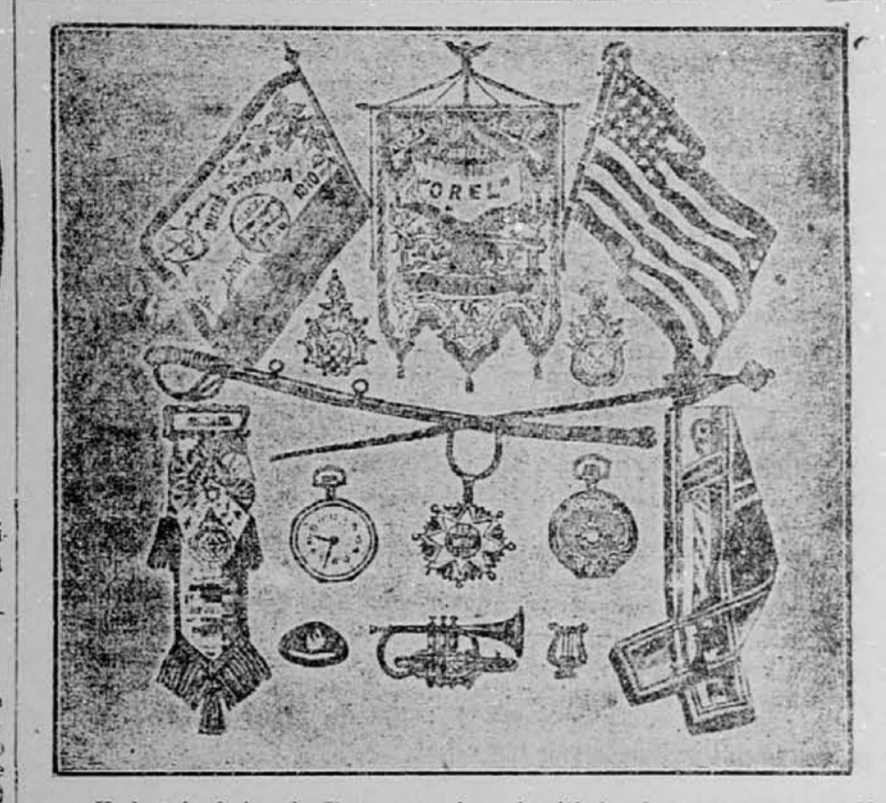
Redne društvene seje se vrše vsako ČETIRTO SOBOTO v mesecu v društveni dvorani "BEETHOVEN-HALL", 210 E. 5th St. blizu 3. Ave. v New Yorku, N. Y. in se prične točno ob 8. uri zvečer.

Zakaj je človek bolan?

V največjih slučajih zato, ker ne dobi zdravih, ki bi direktno delovale na bolezen. Naše zdravila iz Doma, Lekarne pa so v tem oziru zanesljiva. Zato smo tudi pomagali rojakom k zdravju, ko jim druga zdravila niso nič pomagala. Kakor smo pomagali drugim, tako lahko tudi vam, ako se na nas obrnete. Ako ste bolni, naročite si zdravila, to bo vam v korist. Mi imamo za vse vrste bolezni zdravila: za železnične bolezni, bodisi slaba prebava, napetost, pečenje, za jeterne bolezni, ledične, boleč križ, rane, malolirnost, spolna slabost, tajne bolezni, moška nemoglost itd. Pomade za lase, odpravo kirofa itd. Vsa naročila se rešujejo strogo zapno. Pisma naslovite sledeče:

J. F. DOLENC, Milwaukee, Wis.

Box 819. dobite "GLAS NARODA" skozi štiri mesece dnevno, izvzemaš nedelj in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila z bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan raspošiljamo \$3,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osobje lista je organizirano in spada v strokovno mljše.

Kadar je kaklo društvo namenjeno kupiti bandero, zastavo, regalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verižico, priveske, prstane itd., ne kupite prej nikdar, da tudi mene za cene vprašate. Upranjanje Vas stane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje. Cenike, v več vrst pošiljam brezplačno. Pišite ponj. IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa. Box 329.

50,000 KNJIZIC. Ako trpite na katerikoli moški bolezni, pišite po našo brezplačno knjižico. V tej knjižici lahko štirate, kako se možje, ki trpijo na bolezni kot je zastrupljeni kri, mozolji, stare rane, kožne bolezni, rane zastarele in nalezljive moške bolezni, naduha, neprobavnost, zapeka ali konstipacija, katar, zlata žila, revmatizem, okrela jetra in železnične ter melurine bolezni, vspesno zdravijo privatno doma in z majhnimi stroški. Trpite li na bolečinah v križu in v zgibih, na glavobolu, izgubi teka, kislini v želodcu, povračanju hrane, bljuvanju, žolčnem riganju, nešitem jeziku, surljivi sapi, slabem spanju in slabih sanjah, utrujenosti in naglem razburjanju, nervoznosti, razdraženosti in globoki ob jutrih, črnih kolobarjih pod oči, izgubi volje, gromčljivosti in plahnosti v družbi, bojznosti in na prepovednosti? Ti simptomi pomenijo, da ste pri slabem zdravju in da potrebujete zdravniške pomoči in nasveta. Naša knjižica, katera se lahko imenuje kazipat k zdravju, vsebuje dobre podatke in nasvete za bolne ljudi. Založna znanost je in lahko vam pomaga k zdravju, moči in kreposti. Pošljite kupon za brezplačno knjižico. DR. J. RUSSELL PRICE CO., S. 902, 208 N. Fifth Ave., Chicago, Ill., U. S. A. Gospodje:—Pošljite mi takoj svojo brezplačno knjižico. Ime: Naslov:

\$100.00 v gotovini ZASTONJ. - 21 KAMENOV 14KARATNO POZLAČENA ura \$6.65. UNION SUPPLY COMPANY, Dep. 120, Saint Louis, Mo.

WATERLOO

Francoski spisala: Erckmann-Chatrian.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

16

(Nadaljevanje)

Ene stvari ne bom nikdar pozabil in sicer to, ko sta nam konec januarja 1815 ponudila dva odslužena častnika na prodaj lepo uro. Prvi je bil dolg, suh človek, sivih las, ki je služil pri infanteriji in katerega so vsi nazivali polkovnikom. Ime mu je bilo Faneonette. Drugi pa je bil majhen ter so ga klicali za majorja Margarot. Bilo je nekako ob deseti uri zjutraj in še danes vidim, kako sta stopila odvažnih korakov v našo delavnico: — polkovnik z gor zavihanim evratnikom, dočim je drugi stiskal glavo med pleča.

Bila je ura z dvojnimi pokrovom ter zvonci, ki so oznanjali sekunde. Uro je bilo treba naviti vsakih osem dni. Še nikdar v življenju nisem videl tako lepe ure. Dočim si je gospod Gulden ogledal uro, sem se obrnil jaz na svojem stolu ter neprestano opazoval ta dva moža, ki sta bila videti tako potrebna denarja. Posebno major se mi je dopadel s svojimi dolgimi brkami. Mislim sem si, da mora nekaj izdati taka močna dolga roka. Predstavljal sem si ga pri napadu in moje občudovanje je raslo od trenutka do trenutka.

Tedaj sem se tudi spomnil, da sta oba ubila v dvoboju tekem odhajanja avstrijskih in nemških vojnih jettnikov več nemških častnikov, kar je tvorilo skozi več mesecev izključni pogovor v mestu. Tedaj pa se mi je zdel tudi starejši, polkovnik, vreden velikega spoštovanja.

Zelo napeto sem pričakoval sodbe gospoda Guldena glede ure. Slednji pa ni dvignil glave, temveč je opazoval uro z nekim svečanin občudovanjem, dočim sta oba stala ter kazala v obrazih izraz, iz katerega je bilo razvidno, da nista vajena takih zadreg.

Konečno je rekel gospod Gulden: — To je lepa ura, da ji skoro ni primere. Imenovalo bi se jo lahko "za knežjo".

— Gotovo, — je odgovoril major, — sej sem jo tudi dobil od nekega kneza po bitki pri reki Raab.

Svojemu tovarišu je vrgel pogled, a on se ni premaknil ter je molčal.

Nato je obrnil gospod Gulden v oba svoj pogled. Videl je, da sta v veliki zadregi in vzel je z glave svojo črno kapico ter rekel:

— Gospodje! — Naj vas moje besede, katere mislim izgovoriti, ne žalijo. Jaz sem kot ste vi, star vojak, sem služil Franciji za časa republike ter menim, da mora človeku v resnici krvaveti srce, če vidi človeka, ki je prisiljen prodati tako krasno stvar, stvar, ki naš spominja plemenitega dejanja v našem življenju ter naših ljubih uarih predstojnikov.

Še nikdar nisem slišal govoriti očeta Guldena tako ginjeno. — Stal je ter pobešal svojo odrgnjeno glavo, kot da hoče videti žalosti olih, s katerimi je govoril.

Major je postal rdeč v obraz in njegove majhne oči so bile videti solzne, dočim je bil stari polkovnik bled kot smrt. Na tihem sem si mislil, da bi bil daleč proč.

Nato je govoril oče Gulden naprej:

— Ta ura je vredna več kot tisoč frankov. Te svote nimam takoj na razpolago ter bi vam bilo prav gotovo strašno hudo ločiti se od takega spomina. V sled tega vam dam sledečo ponudbo: — Če dovolite, pride ura v moje izložbeno okno in jaz vam posodim dvesto frankov, katere mi boste vrnil, kakor hitro pridete nazaj po uro.

Pri teh besedah je iztegnil huzar svojo dolgo roko kot da hoče objeti gospoda Guldena.

— Vi ste dober patriot, — je rekel. — Oče Colin je imal prav. Nikdar ne bom pozabil te usluge, gospod! To uro... sem č. 31 od princev Evgena za neko odlično dejanje ter visim na njej kot na svoji lastni krvi. Sila pa...

— Major! — ga je prekinil polkovnik, čisto bled v lice. Major pa ga je potisnil na stran ter rekel:

— Ne, pustite me, saj smo sami med seboj... Stari vojak nas lahko sliši. Takorekoč se nas izstrada ter se postopa z nami kot s kozaki. Da bi nas pa priprosto ustrelili, za to jim manjka poguma.

Cela hiša je zagrmela njegovih glasnih besed, dočim sem jaz dohitel s Katarino v kuhinjo, da nisem pričel tega žalostnega prizora. Oba sva poslušala, kako ga je skušal oče Gulden pomiriti.

— Jaz razumem vse to, — je rekel; — jaz se znam zamisliti v vaš položaj.

Pregovarjanje sem in tja je trajalo skoro četrt ure. Konečno sva slišala, kako je našel gospod Gulden denar ter je rekel major: — Hvala vam tisočkrat, gospod! Če bi prišla kedaj prilika, se spomnite majorja Margarot!

Nato so se odprla vrata in oba sta odšla po stopnjico v našo veliko olajšanje. Vrnila sva se v sobo. Skoro v istem trenutku se je vrnil gospod Gulden, ki je bil spremljal častnika do vrat. Bil je ves iz sebe.

— Da, — je rekel ter zopet posadil na glavo svojo čepico. — Ti ljudje imajo prav in nastop vlade proti njim je naravnost zaničevanja vreden. Plačilo pa ne bo izostalo, če ne preje, pa pozneje.

Celi ostali dan smo bili slabe volje. Kljub temu pa nam je pojasnil gospod Gulden predvosti te ure, nakar smo jo obesili v izložbenem oknu.

Kljub vsemu temu pa me ni zapustila misel, da so šli emigranti predaleč in tudi če bi sedaj popustili. Vedno so mi zvenele v ušesih besede majorja, ko je izjavljal, da se postopa z njimi kot s kozaki. Vse, kar se je dogodilo v zadnjem času, ni obetalo ničesar dobrega.

X.

Tako so stale stvari, ko se je pričetkom marca kot požar razširila govorica, da se je cesar Napoleon izkrcal v Cannes. Odkod je prišla ta vest, nihče ni mogel dati pojasnila. Pfalzburg leži dvesto milj od morja ter je ločen od juga z nešteto gorami ter dolinami.

Jaz sam se spominjam še nekaj posebno zanimivega.

Dne 5. marca sem odprl okno najine majhne sobice ter opazoval nasproti ležeče visoke dimnike peka Spitz, na katerih je ležalo še nekoliko snega. Mislim sem si sam pri sebi, da je sicer še precej hladno, da pa se že precej občuti moč solncea. — To je izvrstno vreme za marsiranje, — sem si mislil. — Spomnil sem se, kako smo se v Nemčiji veselili, kadar smo zjutraj pogasili svoje ojuje ter odkorakali v takem vremenu z navdušenjem, da je bilo slišati stopinje vsakega posameznega. Ne vem, kako je bilo, a pri tej prici sem se spomnil cesarja. Videl sem ga v njegovem sivem plašču, s povečano glavo, kako je jahal naprej, za njim pa stara garda. Katarina pa je medtem pometala najino majhno sobico. Bil je kot sen v tem suhem, lepem vremenu.

Dočim sem stal tako ter zrl skozi okno, sem začul, kako je nekdo prihajal po stopnjicah. Katarina je prestala v delu ter rekla: — To je gospod Gulden.

Takoj po hoji sem ga spoznal ter se temu zelo čudil, kajti on ni imel navade prihajati k nama. Odprl je vrata ter rekel čisto potihlo:

— Otroci, cesar se je dne 1. marca izkrcal v Cannes pri Toulon ter koraka sedaj proti Parizu...

Nadalje ni rekel ničesar ter sedel nato na stol, da pride k sapi. Lahko si je misliti, kako smo se pogledali drug drugega. Šele čez nekaj minut je rekla Katarina:

— Ali stoji to v časopisih, oče Gulden?

— Ne, — je rekel; — v mestu ne vedo še ničesar o tem ali nam pa skušajo vse prikriti. Pa za božjo voljo, — nobene besedice o tem, drugače nas še utaknejo v luknjo. Danes zjutraj mi je sporočil to Cebedej, ki je stal pri Francoskih vratih na straži. Potrkal je spodaj na vrata in vidva sta morala to slišati.

— Ne, gospod Gulden, spala sva.

— No, takoj sem odprl okno, da vidim, kaj je ter šel nato navzdol, da odprem vrata. Cebedej mi je pripovedoval to kot stvar, ki je absolutno gotova. Polk ostane do nadaljnjih povelj v vojašnici. Vojakov se očitno boje. Kako pa hočejo držati Bonaparta? Tudi kmetov, katerim se hoče vzeti njih posestva, se ne more poslati proti njemu in mešanov tudi ne, ker se jih zmerja z Jakobinci. Sedaj imajo emigrantje lepo priliko pokazati, kaj da pravzaprav znajo. Predvsem pa je treba molčati, popolnoma molčati.

(Nadaljuje se.)

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

62 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanški papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika.

Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

MODERNO UREJENA

TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRSNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETI,
CENIKI I T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kaj pravijo pisatelji, učenci in državljani o knjigi Berte pl. Suttner

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolaevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem s velikim užitkom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga nam vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli...

Friderik pl. Bodensiedt: Odkar je umrla madama Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človeštvu boljše časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovskij: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Stajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedel sem v nekem gostu pri Krieglach in sem bral knjigo s naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem sazelel, da bi se prestavilo knjigo v vsa kulturna jezika, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bo je tudi v Solah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Svete Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Harft: Te je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jih kdaj bral...

C. Neumann Nefer: — To je najboljša knjiga, kar so jih spisal ljudje, ki se borijo za svetovni mir...

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bomo davili knjige, samo imenovali jo bom. Vsakemu jo bomo posudili. Naj bi tudi ta knjiga našla svoje apostolje, ki bi šli širje krščanstvo in učili vse narode...

Financijski minister Dunajevskij je rekel v nekem svojem govoru v poslanski shodnici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosto žena Berta pl. Suttnerjeva. Prosim vas, posvetite par ur temu delu. Mislila, da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH. — NAROČITE SE NA NJI!

MAKNANTLO.

Rojakom v državah Illinois in Wisconsin namanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

Mr. FRANK MEH
kateri je opravičen pobirati narodino za list "Glas Naroda" in islati pravoveljavna potrdila. Rojakom ga tople priporočamo.
Upravištvo "Glas Naroda".

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

"The Bureau of Industrien and Immigration" za državo New York varuje in pomaga priseljencem, ki so bili osleparjeni, oropani ali s katerimi se je slabo ravnali.

Brezplačno se daje nasvete priseljencem, kateri so bili osleparjeni od bankirjev, odvetnikov, trgovcev z zemljišči, prodajalcev parobrodskih listkov, spremljevalcev, kažipotov in posestnikov gostlin.

Daje se informacije v nataralizacijskih zadevah: kako: postati državljan, kjer se oglašiti za državljanske listine.

Soročniki naj bi se sestali s priseljenci na Ellis Islandu ali pri Barge Office.

DRŽAVNI DELAVSKI DEPARTMENT
(State Department of Labor)
BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Urad v mestu New Yorku: 26 East 29th St., odprt vsaki dan od 9. ure zjutraj do 5. popoldne in v sredo zvečer od 8. do 10. ure.

POZOR ROJAKI!

Najbolj učebno materialo za ženske in moške laice, kakor tudi za moške brke in brado. Ako se rabi to materialo, zračijo v 6 tednih krasni govti in dolgi lasice, kakor tudi moškimi krasne brke in brado in nebo do odpadali in ne ostreli. Hovmatism, kostbol ali trganje v rokah, nogah in križu v 8 dneh popolnoma odpravita rane, opekline, bole, ture, kraste in grite, potnoge, kurje oči, bradavice, osabline v par dneh popolnoma odstranijo. Kdorki mola zdravlila brez uspeha rabiti, mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik in knjižico pošljim zastopji.

JAKOB WAHČIČ,

1092 E. 64th St., Cleveland, O.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika

Cena samo 25 centov

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravn otako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Posljite 25c. ali pa 15c. v znakmah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželjeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

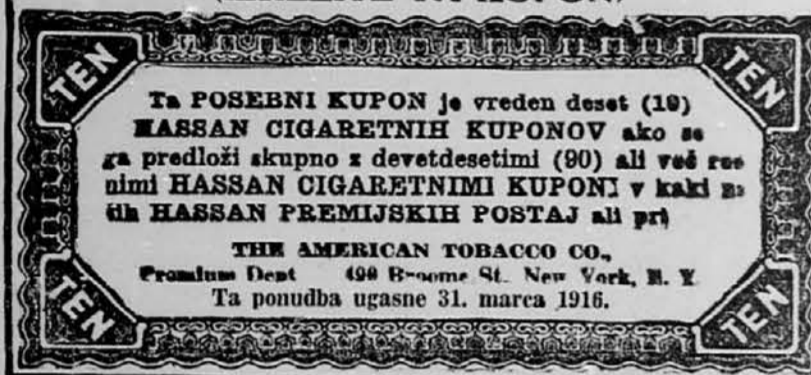
Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

ZASTONJ

deset (10) HASSAN kuponov

(IZREŽITE TA KUPON)

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcah.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedinjene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepričal, da dosepejo denarne pošiljatve tudi seda, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljatve v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev, (soročnikom in znancem v staro domovino.)

100 K velja sedaj \$15.50 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.